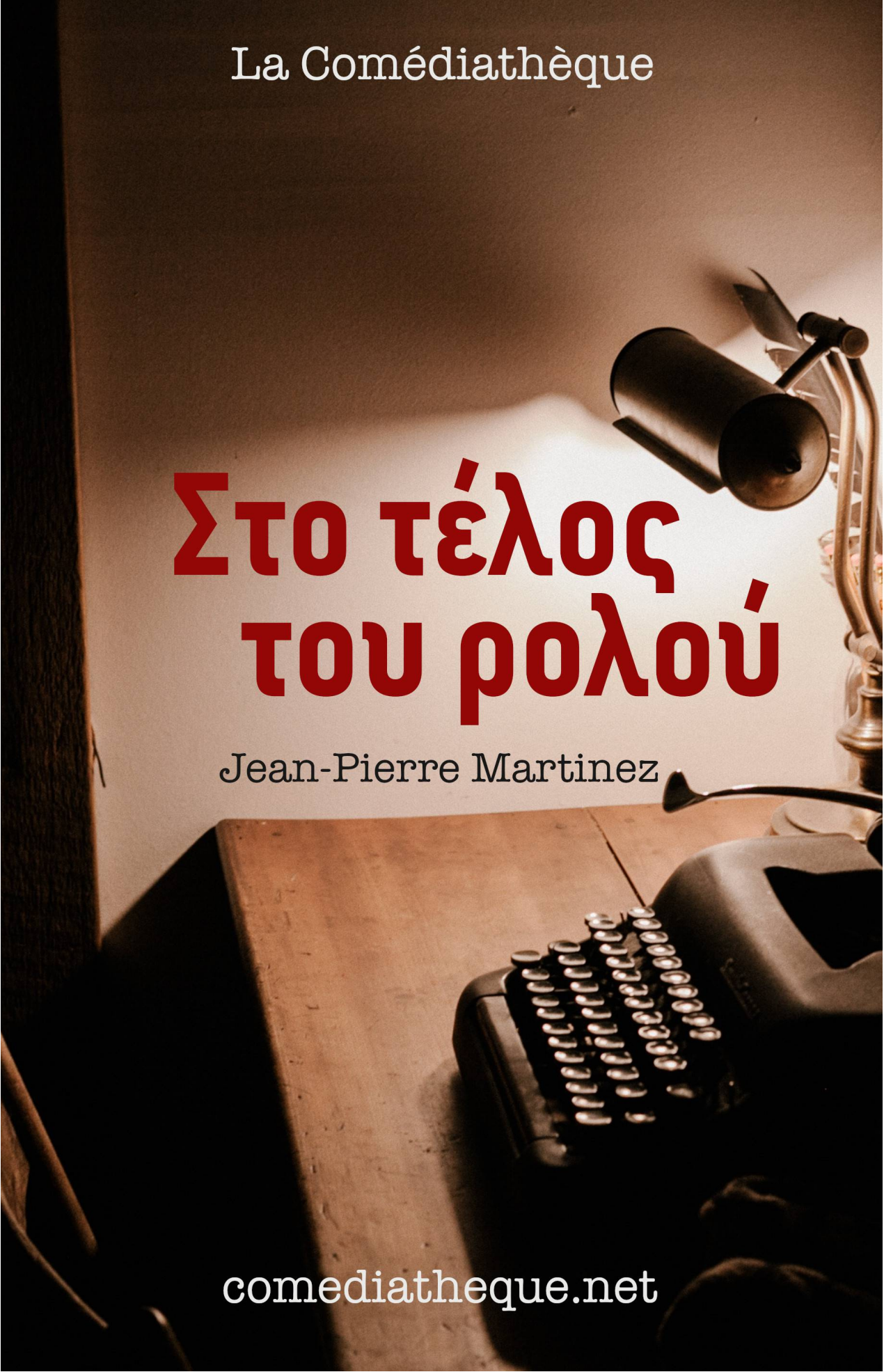

A photograph of a vintage desk lamp and a typewriter on a wooden desk. The lamp is on the right, casting a warm glow. The typewriter is in the foreground, partially visible. The background is a plain wall.

La Comédiathèque

Στο τέλος του ρολού

Jean-Pierre Martinez

comediatheque.net

Το κείμενο αυτού του θεατρικού έργου είναι διαθέσιμο για δωρεάν λήψη.
Ωστόσο, απαιτείται άδεια από τον συγγραφέα για οποιαδήποτε δημόσια
παρουσίαση. Για να επικοινωνήσετε με τον Jean-Pierre Martinez και να
ζητήσετε άδεια για την παρουσίαση ενός από τα έργα του:

<https://comediatheque.net/>

Στο τέλος του ρολού

Ζαν Πιερ Μαρτίνεθ

Ένας θεατρικός συγγραφέας στο τέλος του νήματος δέχεται την επίσκεψη ενός δημοσιογράφου για μια συνέντευξη που θα μπορούσε να ξαναδώσει ώθηση στην καριέρα του.

Όμως στο θέατρο, οι φαινομενικές αλήθειες είναι καμιά φορά απατηλές...

Πρόσωπα

Συγγραφέας

Επισκέπτης / Επισκέπτρια

Οι δύο ρόλοι μπορούν να είναι ανδρικοί ή γυναικείοι.

Πιθανές διανομές:

2 άνδρες · 1 άνδρας και 1 γυναίκα · 2 γυναίκες

© La Comédiathèque

Ένα σαλόνι σε αταξία. Ένας άνδρας (ή μια γυναίκα) νυστάζει σε μια πολυθρόνα. Ξαφνικά, το τηλέφωνο χτυπά και τον/την βγάζει από τον λήθαργό του/της. Σηκώνει το ακουστικό σαν υπνοβάτης.

Συγγραφέας (λίγο αγενής) – Εμπρός!... (Χωρίς να δώσει χρόνο να ακούσει) Θα μου πείτε ότι το ραντεβού ακυρώνεται, έτσι δεν είναι;... (Συνέρχεται λίγο) Η τράπεζα;... (Μαλακώνει) Α, συγγνώμη, όχι, γιατί περιμένω έναν δημοσιογράφο που πρέπει να μου πάρει συνέντευξη και... Ναι, το ξέρω, ένα μικρό άνοιγμα, το είδα... Μεγάλο; Ας πούμε μεσαίο, τότε... Εντάξει, δεν θα παίξουμε και με τις λέξεις... Μην ανησυχείτε, ετοιμαζόμουν ακριβώς να βγω για να καταθέσω μια επιταγή που μόλις έλαβα... Μια προκαταβολή για τη συγγραφή του επόμενου έργου μου, ναι... Πηγαίνετε καμιά φορά στο θέατρο;... Όχι, βέβαια, δεν είναι αυτό το θέμα... Ακούστε, η γραμμή δεν είναι και πολύ καλή... Α, νομίζω ότι άκουσα κουδούνι, θα είναι ο δημοσιογράφος μου... Ναι, έτσι είναι, θα σας ξαναπάρω... Α, τώρα δεν σας ακούω καθόλου... Θα αναγκαστώ πραγματικά να κλείσω...

Ο συγγραφέας κλείνει το τηλέφωνο και αναστενάζει. Βγαίνει αργά από τη νωθρότητά του, κάπως θολωμένος, και σηκώνεται. Η εμφάνιση και το ντύσιμό του είναι αρκετά ακατάστατα.

Συγγραφέας (προς το κοινό) – Να ζει κανείς ή να μη ζει;... Ο Σαίξπηρ είχε δίκιο, αυτό ακριβώς είναι το ερώτημα. Εγώ πάντως αυτό αναρωτιέμαι κάθε πρωί κοιτάζοντας τον εαυτό μου στον καθρέφτη. (Απευθύνεται ενδεχομένως σε κάποιον νέο στην αίθουσα) Όταν είσαι νέος και ωραίος, φυσικά, η απάντηση δεν χωρά αμφιβολία. Αλλά μετά από μια κάποια ηλικία... να ζεις ή να μη ζεις πια;... Πιστέψτε με, εκεί βρίσκεται όλο το ζήτημα. Και δυστυχώς, η απάντηση που επιβάλλεται είναι συχνά... δεν μπορείς και να είσαι και να έχεις υπάρξει. Και αυτό δεν είναι Σαίξπηρ, βέβαια... Είναι η θλιβερή πραγματικότητα, θα το δείτε.

Ύστερα, μπορεί κανείς πάντα να παρηγορηθεί λέγοντας... σκέφτομαι, άρα υπάρχω. Λόγια του αέρα!... Δεν ξέρω πόσο παρηγορεί αυτό τους γέρους που δεν μπορούν πια να κάνουν τίποτε άλλο από το να σκέφτονται. Να σκέφτονται τι, καταρχάς; Το όχι και τόσο απλό παρελθόν μου; Το πολύ ατελές παρόν μου; Το ειλικρινά υπό αίρεση μέλλον μου; Να είμαι ακόμη ή να μην είμαι πια συγγραφέας θεάτρου; Για μένα, αυτή είναι η ερώτηση... Μια καλή συμβουλή: μην γίνετε ποτέ δραματουργοί. Εγώ το έκανα γιατί πραγματικά δεν ήξερα να κάνω τίποτε άλλο. Αλλά αν έχετε την παραμικρή κλίση, γίνετε καλύτερα δάσκαλος ή... πόρνη. Τέλος πάντων... ένα επάγγελμα που μπορείτε να το ασκείτε σε όλη σας τη ζωή, σε πλήρη απασχόληση.

Ξέρετε πώς τους λένε τους ηθοποιούς; Διαλείποντες. Αυτό σημαίνει ότι, επαγγελματικά, υπάρχουν μόνο κατά διαστήματα. Ε, λοιπόν, οι δραματουργοί είναι το ίδιο. Ένας ηθοποιός που δεν παίζει, δεν είναι πια ακριβώς ηθοποιός. Και ένας συγγραφέας που δεν γράφει, δεν είναι πια συγγραφέας. Σίγουρα αυτό σκεφτόταν ο μεγάλος Σαίξπηρ όταν έγραφε «να ζει κανείς ή να μη ζει». Πρέπει να είχε στερέψει από έμπνευση, όπως κι εγώ αυτή την περίοδο.

Τέλος πάντων, όταν λέω «αυτή την περίοδο»... Έχουν περάσει ήδη αρκετά χρόνια τώρα. (Παύση) Είναι περίεργο, είδα ένα παράξενο όνειρο. Ήμουν στη σκηνή με έναν συμπαίκτη. Η αίθουσα ήταν άδεια. Αναρωτιόμασταν αν θα ερχόταν κανείς. Και ξαφνικά συνειδητοποιούσαμε πως η αίθουσα ήταν γεμάτη. Το δράμα ήταν ότι... δεν είχαμε τίποτα να παίζουμε. Προφανώς επειδή ο συγγραφέας δεν είχε καταφέρει να βρει μια ιδέα για να γράψει το έργο. Για έναν συγγραφέα, το άγχος της λευκής σελίδας είναι σαν τον φόβο του κενού για έναν ηθοποιό. Είναι δραματικό...

Ακούγεται το κουδούνι της πόρτας. Διστάζει για μια στιγμή. Κοιτάζεται σε έναν καθρέφτη, βάζει λίγο τάξη στα ρούχα του και περνά μια βούρτσα στα μαλλιά του. Νέο κουδούνισμα.

Συγγραφέας – Ναι, ναι, εντάξει, έρχομαι...

Αποφασίζει να πάει να ανοίξει και επιστρέφει λίγο αργότερα ακολουθούμενος από μια γυναίκα (ή έναν άνδρα), νεότερη, ντυμένη με πιο σύγχρονο τρόπο και εμφανώς σε πολύ καλύτερη φόρμα.

Επισκέπτρια – Ευχαριστώ που με δεχτήκατε, κύριε Ντουτρίν.

Συγγραφέας – Νταντρίν.

Λίγο ξαφνιασμένη από την ακαταστασία του χώρου.

Επισκέπτρια – Συγγνώμη;

Συγγραφέας – Όχι Ντουτρίν. Νταντρίν. Σαρλ Νταντρίν. Αυτό είναι το όνομά μου. Νόμιζα πως τουλάχιστον αυτό το γνωρίζατε...

Επισκέπτρια – Βεβαίως, συγγνώμη. Είναι ψευδώνυμο, υποθέτω;

Συγγραφέας – Όχι, γιατί;

Επισκέπτρια – Ε, δεν ξέρω... Νταντρίν, για συγγραφέα... Σε αυτή την περίπτωση, αν μου επιτρέπετε, είναι ένα όνομα προορισμένο.

Συγγραφέας – Αν ποτέ διαλέξω ψευδώνυμο, θα πάρω το Ντουτρετόμπ. Τουλάχιστον έτσι θα είμαι σίγουρος ότι τα Απομνημονεύματά μου θα πουλήσουν καλά.

Επισκέπτρια – Α, ναι... (Τον κοιτάζει ανήσυχα) Δεν σας ξύπνησα τουλάχιστον;

Συγγραφέας – Να με ξυπνήσετε; Μα καθόλου! Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να με ξυπνήσετε;

Επισκέπτρια – Ε, δεν ξέρω, εγώ...

Συγγραφέας – Άλλωστε, τι ώρα είναι;

Επισκέπτρια – Λυπάμαι, δεν έχω ρολόι.

Συγγραφέας – Γι' αυτό θα είστε καθυστερημένη.

Επισκέπτρια – Καθυστερημένη; Μα... δεν ξέρετε καν τι ώρα είναι...

Συγγραφέας – Δεν είστε τυχαία δημοσιογράφος, εσείς... Έχετε απάντηση για όλα. Λοιπόν, θα την κάνουμε αυτή τη συνέντευξη, ναι ή όχι; Δεν έχω μόνο αυτό να κάνω εγώ.

Επισκέπτρια (μέσα από τα δόντια της) – Αν το λέτε εσείς...

Συγγραφέας – Συγγνώμη;

Επισκέπτρια – Όχι, έλεγα... Ναι, πάμε! Γι' αυτό δεν είμαστε εδώ;

Συγγραφέας – Εξάλλου, είστε τυχερή. Δεν δίνω ποτέ συνεντεύξεις.

Επισκέπτρια – Σας το ζητούν συχνά;

Συγγραφέας – Λιγότερο τώρα, είναι αλήθεια. Αλλά... την εποχή που μου το ζητούσαν, αρνιόμουν πάλι.

Επισκέπτρια – Μάλιστα...

Συγγραφέας – Είστε από αυτές που νομίζουν ότι η αρετή των γυναικών είναι αντιστρόφως ανάλογη με το σεξ απίλ τους, έτσι δεν είναι;

Επισκέπτρια – Καθόλου... Δηλαδή ναι, αλλά... Δεν ήταν αυτό που ήθελα να υπονοήσω...

Συγγραφέας – Και τι θέλατε να υπονοήσετε, τότε;

Επισκέπτρια – Μα τίποτα απολύτως...

Συγγραφέας – Μα ναι! Είπατε: «δεν ήταν αυτό που ήθελα να υπονοήσω». Άρα θέλατε να υπονοήσετε κάτι!

Επισκέπτρια – Εκφράστηκα άσχημα, αυτό είναι όλο.

Συγγραφέας – Μια δημοσιογράφος που εκφράζεται άσχημα... ωραία αρχίσαμε...

Επισκέπτρια – Συγγνώμη.

Συγγραφέας – Τότε γιατί μου κάνατε αυτή την ερώτηση;

Επισκέπτρια – Ποια ερώτηση;

Συγγραφέας – Με ρωτήσατε αν μου ζητούν ακόμη πολλές συνεντεύξεις.

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Είμαι εδώ για να σας κάνω ερωτήσεις... Αυτό δεν είναι το νόημα μιας συνέντευξης;

Συγγραφέας – Αληθινές ερωτήσεις, ναι... Όχι χαζές ερωτήσεις.

Επισκέπτρια – Εννοείτε μάλλον ερωτήσεις δημοσιογραφικές.

Συγγραφέας – Απεχθάνομαι τους δημοσιογράφους...

Επισκέπτρια – Γενικά, οι διάσημοι απεχθάνονται τους δημοσιογράφους...

Συγγραφέας – Ναι, αναρωτιέται κανείς γιατί...

Επισκέπτρια – Κι όμως, χάρη στις εφημερίδες οι άγνωστοι βγαίνουν κάποια στιγμή από την ανωνυμία...

Συγγραφέας – Είναι μια άποψη.

Επισκέπτρια – Μια άποψη δημοσιογραφική.

Συγγραφέας – Είναι επίσης οι διάσημοι που κάνουν τις εφημερίδες να πουλάνε.

Επισκέπτρια – Ακριβώς, ο ρόλος των εφημερίδων είναι και να μιλούν για τους διάσημους... για να μη τους ξεχνάμε...

Συγγραφέας – Ήρθατε να με δείτε για να μιλήσουμε για την κοινωνία του θεάματος ή για να μου κάνετε ερωτήσεις σχετικά με το έργο μου;

Επισκέπτρια – Εκεί πηγαίνω, μην ανησυχείτε. *(Ρίχνοντας μια ματιά γύρω στο δωμάτιο)* Μπορώ να καθίσω;

Συγγραφέας – Βεβαίως, παρακαλώ...

Επισκέπτρια – Ευχαριστώ...

Κάθεται. Αμήχανη σιωπή. Εκείνος συνέρχεται λίγο.

Συγγραφέας – Συγγνώμη, ξεκινήσαμε με το αριστερό και οι δυο μας.

Επισκέπτρια – Κανένα πρόβλημα, σας διαβεβαιώνω...

Συγγραφέας – Δεν έχω πια και πολλή συνήθεια να βλέπω κόσμο, είναι αλήθεια. Έχω γίνει λίγο... αγριάνθρωπος, νομίζω...

Επισκέπτρια – Μην απολογείστε, είναι φυσικό... Μπαίνω έτσι, απροειδοποίητα, στο σπίτι σας...

Συγγραφέας – Θέλετε κάτι;

Επισκέπτρια – Ναι... Στην πραγματικότητα, θα ήθελα να σας κάνω μερικές ερωτήσεις.

Συγγραφέας – Εννοούσα κάτι να πιείτε.

Επισκέπτρια – Α, ναι, συγγνώμη... Ε, λοιπόν... Δεν θα έλεγα όχι σε έναν καφέ.

Συγγραφέας – Δεν έχω πια καφέ. Δηλαδή, έχω καφέ, αλλά δεν έχω πια καφετιέρα. Χάλασε πριν από... αρκετό καιρό. Συνέχισα να φτιάχνω καφέ για μερικούς μήνες, ζεσταίνοντας το νερό σε μια κατσαρόλα και χρησιμοποιώντας ένα χαρτομάντιλο ως φίλτρο. Και μετά, όταν τελείωσαν και τα χαρτομάντιλα, αποφάσισα να κόψω τον καφέ.

Επισκέπτρια – Δεν πειράζει, μη μπαίνετε σε κόπο.

Συγγραφέας – Μπορώ να σας φτιάξω ένα αφέψημα, αν θέλετε. Χαμομήλι; Σας προειδοποιώ, δεν έχω ζάχαρη.

Επισκέπτρια – Είναι πολύ δελεαστικό, αλλά... Ευχαριστώ, δεν θα πάρω.

Συγγραφέας – Καλά... Τότε σας ακούω...

Επισκέπτρια – Πολύ ωραία, λοιπόν... Η πρώτη μου ερώτηση θα είναι... γράφετε με το χέρι ή με υπολογιστή;

Ο συγγραφέας μένει για λίγο άναυδος.

Συγγραφέας – Συγγνώμη, αλλά... δεν κατάλαβα πολύ καλά. Για ποια εφημερίδα δουλεύετε, ακριβώς;

Επισκέπτρια – Δηλαδή... δεν είναι ακριβώς εφημερίδα. Θέλω να πω, όχι έντυπη εφημερίδα, όπως, ας πούμε, το *Le Figaro Littéraire*.

Συγγραφέας – Το *Le Figaro Littéraire*;

Επισκέπτρια – Είναι μάλλον... ένα ψηφιακό περιοδικό, όπως λέμε σήμερα.

Συγγραφέας – Κατάλαβα, δηλαδή ένα site στο ίντερνετ...

Επισκέπτρια – Ας πούμε... ένα web magazine. *Ζώντας το Θέατρο*.

Συγγραφέας – *Ζώντας το Θέατρο*;

Επισκέπτρια – Αυτό είναι το όνομα του περιοδικού. Δεν σας αρέσει;

Συγγραφέας – Μου αρέσει, μου αρέσει... Θυμίζει λίγο περιοδικό για τρίτη ηλικία, αλλά τέλος πάντων... Άλλωστε, πια μόνο οι μεγάλοι σε ηλικία πηγαίνουν στο θέατρο.

Επισκέπτρια – Μάλιστα...

Συγγραφέας – *Ζώντας το Θέατρο*... Δυστυχώς, ελάχιστοι καταφέρνουν ακόμη να ζήσουν από το θέατρο, ξέρετε...

Επισκέπτρια – Στόχος της έκδοσής μας είναι ακριβώς να αναδείξει τους σύγχρονους συγγραφείς. Αυτή η συνέντευξη θα επιτρέψει στους αναγνώστες μας να σας γνωρίσουν καλύτερα. Ως δραματουργό, τουλάχιστον...

Συγγραφέας – Καταλαβαίνω. Και λοιπόν, η πρώτη σας ερώτηση είναι... αν γράφω με στυλό ή με υπολογιστή;

Επισκέπτρια – Ακριβώς.

Συγγραφέας – Μια ερώτηση που σίγουρα βασανίζει τους αναγνώστες σας, φαντάζομαι.

Επισκέπτρια – Λοιπόν;

Συγγραφέας – Λοιπόν; Όπως θα πρέπει να υποψιάζεστε λόγω της προχωρημένης ηλικίας μου, στα πρώτα μου χρόνια έγραφα με στυλό. Μόλις είχε εφευρεθεί η τυπογραφία, οπότε ο υπολογιστής, καταλαβαίνετε...

Επισκέπτρια – Βεβαίως.

Συγγραφέας – Θυμάμαι... Ήταν ένα στυλό Mont Blanc με μελάνι, που μου είχε χαρίσει η νονά μου για την πρώτη μου κοινωνία. Με πένα επιχρυσωμένη. Ήμουν πολύ δεμένος μαζί του.

Επισκέπτρια – Μάλιστα. Ένα μεταβατικό αντικείμενο, κατά κάποιον τρόπο.

Συγγραφέας – Ακριβώς... Ένα υποκατάστατο της μητέρας, αν προτιμάτε. Ξέρετε, η γραφή είναι κι αυτή μια μορφή ψυχανάλυσης.

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα...

Συγγραφέας – Εξίσου αναποτελεσματική, αλλά αντί να ξοδεύεις χρήματα, θεωρητικά μπορείς πάντα να ελπίζεις ότι θα βγάλεις και κανένα.

Επισκέπτρια – Καταλαβαίνω...

Συγγραφέας – Το ξέρω... Με το να με βλέπετε σε αυτή την κατάσταση, θα λέτε μέσα σας ότι η ανάλυσή μου, πράγματι, μάλλον δεν πέτυχε και πολύ...

Επισκέπτρια – Α, όχι, μα καθόλου...

Συγγραφέας – Σας φαίνεται ότι δείχνω απολύτως ολοκληρωμένος;

Επισκέπτρια – Ολοκληρωμένος ίσως δεν θα ήταν η πρώτη λέξη που θα μου ερχόταν στο μυαλό, αλλά... Και μετά;

Συγγραφέας – Μετά, το στυλό χάλασε.

Επισκέπτρια – Όπως και η καφετιέρα.

Συγγραφέας – Ακριβώς. Τότε, με τα πνευματικά δικαιώματα που πήρα από το πρώτο μου έργο, αγόρασα μια γραφομηχανή, από αυτές που βλέπουμε στις παλιές ασπρόμαυρες ταινίες. Έχετε δει το *Sunset Boulevard*;

Επισκέπτρια – Ναι, ίσως... τέλος πάντων... πριν από πολύ καιρό, νομίζω...

Συγγραφέας – Δυστυχώς, δεν κατάφερα να βρω μια ξεπεσμένη σταρ για να της κάνω παρέα, με αντάλλαγμα τη συγγραφή ενός σεναρίου.

Επισκέπτρια – Πάντως, είναι πολύ ρομαντικό... Την έχετε ακόμη αυτή τη γραφομηχανή;

Συγγραφέας – Κι εκείνη, στο τέλος, χάλασε.

Επισκέπτρια – Α, κρίμα...

Συγγραφέας – Τότε αγόρασα μία από τις πρώτες ηλεκτρικές γραφομηχανές... Ήταν επανάσταση για την εποχή, ξέρετε; Είχε μια μικρή οθόνη, σαν υπολογιστή, αλλά μόνο δύο-τρεις γραμμές. Παρ' όλα αυτά, μπορούσες να κάνεις μερικές διορθώσεις πριν από την οριστική πληκτρολόγηση. Έτσι γλίτωνες ήδη αρκετό μελάνι και χαρτί. Την κράτησα μερικά χρόνια και μετά...

Επισκέπτρια – Η ηλεκτρική γραφομηχανή χάλασε και αγοράσατε ένα Mac.

Συγγραφέας – Όχι. Μετά χάλασα εγώ... και αγόρασα έναν συγγραφέα-φάντασμα.

Επισκέπτρια – Έναν συγγραφέα-φάντασμα; Δηλαδή...

Συγγραφέας – Δεν ξέρετε τι είναι ένας συγγραφέας-φάντασμα;

Επισκέπτρια – Ε... όχι...

Συγγραφέας – Όταν ένας συγγραφέας στερεύει από έμπνευση, πληρώνει τις υπηρεσίες ενός συγγραφέα-φαντάσματος για να γράφει τα βιβλία του στη θέση του. Έτσι το λέγαμε. Τουλάχιστον έτσι το λέγαμε στην εποχή μου.

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα... Αυτό σκεφτόμουν κι εγώ... Ένας...

Συγγραφέας – Τέλος πάντων... αυτός ήταν που χρησιμοποιούσε τον υπολογιστή. Στην αρχή του υπαγόρευα λίγο, βέβαια. Και μετά, πολύ γρήγορα, άρχισε να γράφει μόνος του.

Επισκέπτρια – Ο υπολογιστής;

Συγγραφέας – Ο συγγραφέας-φάντασμα!

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα.

Συγγραφέας – Ήταν πολύ ταλαντούχος, να ξέρετε.

Επισκέπτρια – Καταλαβαίνω.

Συγγραφέας – Γνωρίζετε τη φράση του Μπυφόν: *το ύφος είναι ο άνθρωπος*.

Επισκέπτρια – Ναι, βέβαια...

Συγγραφέας – Ε, λοιπόν, αυτός ο συγγραφέας-φάντασμα είχε ακριβώς το δικό μου ύφος.

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα.

Συγγραφέας – Ήταν Σουηδός.

Επισκέπτρια – Ποιος;

Συγγραφέας – Ο συγγραφέας-φάντασμάς μου!

Επισκέπτρια – Α, ναι, συγγνώμη...

Συγγραφέας – Μου κάνετε μια ερώτηση και... έχω την εντύπωση ότι δεν σας ενδιαφέρει και πολύ αυτό που σας λέω;

Επισκέπτρια – Μα ναι! Πολύ, αλλά... Και αυτόν τον συγγραφέα-φάντασμα, τον έχετε ακόμη;

Συγγραφέας – Δυστυχώς όχι. Γι' αυτό και δεν έχω γράψει τίποτα εδώ και χρόνια...

Επισκέπτρια – Γύρισε στη Σουηδία, ίσως.

Συγγραφέας – Όχι... Πέθανε, απλώς.

Επισκέπτρια – Α, διάολε... Δηλαδή... Είναι μια πολύ θλιβερή ιστορία.

Συγγραφέας – Ναι... Ήμουν πολύ δεμένος μαζί του. Αλλά τι να κάνεις; Άρχισε να νομίζει ότι ήταν αληθινός συγγραφέας. Έπρεπε να τον ξεφορτωθώ.

Επισκέπτρια – Να τον ξεφορτωθείτε;

Συγγραφέας – Λίγο αρσενικό κάθε μέρα στο χαμομήλι του. Πέθανε όπως η Μαντάμ Μποβαρύ.

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα...

Συγγραφέας – Ο Φλωμπέρ έλεγε: «Η Μαντάμ Μποβαρύ είμαι εγώ». Ε, λοιπόν, ναι... ένα κομμάτι από μένα πέθανε μαζί με τον Αντόνιο.

Επισκέπτρια – Αντόνιο;

Συγγραφέας – Ο Σουηδός συγγραφέας-φάντασμα μου! Μετά την εξαφάνισή του, δεν ξαναβρήκα ποτέ το ύφος μου.

Επισκέπτρια – Άρα τότε είναι που σταματήσατε να γράφετε.

Συγγραφέας – Ναι... Κόλλησα στην 124η μου παράσταση.

Επισκέπτρια – Λυπάμαι πραγματικά που το ακούω.

Συγγραφέας – Πέρασα μια δύσκολη περίοδο, είναι αλήθεια. Για να προσπαθήσω να ξαναβρώ την έμπνευση των πρώτων μου χρόνων, αγόρασα πάλι ένα Mont Blanc, με τα τελευταία ευρώ που μου είχαν απομείνει.

Επισκέπτρια – Αλλά δεν ήταν αρκετό...

Συγγραφέας – Ήμουν στα πρόθυρα της αυτοκτονίας... Και δεν είχα ούτε ένα ευρώ για να αγοράσω ανταλλακτικά.

Επισκέπτρια – Για το περίστροφό σας...

Συγγραφέας – Για το στυλό!

Επισκέπτρια – Συγγνώμη...

Συγγραφέας – Μου είχε μείνει μια παλιά σύριγγα από την εποχή που ήμουν εθισμένος στην ηρωίνη. Έπαιρνα αίμα κάθε πρωί και γέμιζα με αυτό το στυλό. Μου είχαν παραγγείλει να γράψω μια κωμωδία. Αλλά το κόκκινο μελάνι, ξέρετε... μάλλον γεννά μαύρες σκέψεις... *(Μπροστά στην κατάπληξη της δημοσιογράφου)* Δεν κρατάτε σημειώσεις;

Επισκέπτρια – Ναι, ναι, έχω ό,τι χρειάζεται... *(Βγάζει ένα μικρό μαγνητόφωνο.)* Αν και δεν είμαι σίγουρη ότι πρέπει να καταγραφεί αυτό...

Συγγραφέας – Δηλαδή, πιστεύετε στ' αλήθεια όλες τις βλακείες που μόλις σας είπα;

Η επισκέπτρια καταλαβαίνει ότι ο άλλος την κοροΐδευε.

Επισκέπτρια – Ήταν αστείο, φυσικά. Πολύ αστείο, μάλιστα... Ένας Σουηδός συγγραφέας-φάντασμα... Αλλά δεν ήξερα ότι είστε και κωμικός συγγραφέας.

Συγγραφέας – Γι' αυτό μάλλον μου έστειλαν μια κωμική να με πάρει συνέντευξη... Ακόμη τίποτα από χαμομήλι;

Επισκέπτρια – Με ή χωρίς αρσενικό;

Η επισκέπτρια επιχειρεί ένα νευρικό γέλιο.

Συγγραφέας *(πολύ σοβαρά)* – Μια άλλη ερώτηση;

Επισκέπτρια – Ναι, εγώ... Μου άρεσε πολύ το πρώτο σας έργο. Έχετε γράψει κι άλλα;

Συγγραφέας – Συγγνώμη;

Επισκέπτρια – Θέλω να πω... από τη δική σας πένα, όχι από εκείνη του Σουηδού συγγραφέα-φαντάσματος. *(Ξαναγελά με το αστείο της.)* Αστειεύομαι...

Αλλά ο συγγραφέας εξακολουθεί να μη γελά.

Συγγραφέας – Έχω γράψει 123 έργα.

Επισκέπτρια – 123! Α, ναι, πράγματι... Και... για τι πράγμα μιλούν;

Συγγραφέας *(αγανακτισμένος)* – Για τι πράγμα μιλούν; Έρχεστε να με ανακρίνετε για το θέατρό μου και δεν έχετε διαβάσει τα έργα μου;

Επισκέπτρια – Όχι και τα 123, φυσικά, αλλά...

Συγγραφέας – Πόσα έχετε διαβάσει ακριβώς;

Επισκέπτρια – Θα έλεγα... ένα... Το πρώτο, συγκεκριμένα... Δηλαδή, τις πρώτες σελίδες, τουλάχιστον. Με ειδοποίησαν πολύ αργά για αυτή τη συνέντευξη... Αντικαθιστώ εκτάκτως έναν συνάδελφο δημοσιογράφο του *Ζώντας το Θέατρο* που αυτοκτόνησε χθες.

Συγγραφέας – Πόσες σελίδες;

Επισκέπτρια – Για να είμαι απολύτως ειλικρινής... δεν πρόλαβα να πάω πιο πέρα από τη σελίδα 5.

Συγγραφέας – Το κείμενο του έργου αρχίζει στη σελίδα 6...

Επισκέπτρια – Πάντως, μου άρεσε πάρα πολύ ο τίτλος...

Συγγραφέας – Α, ναι; (*Ειρωνικά*) Και ποιος ήταν, λοιπόν, ο τίτλος του πρώτου μου έργου; Έχω κενό αυτή τη στιγμή.

Επισκέπτρια – Δεν μου έρχεται ούτε εμένα, αλλά θυμάμαι ότι μου είχε αρέσει πάρα πολύ.

Συγγραφέας – Μπορώ να δω τη δημοσιογραφική σας ταυτότητα;

Επισκέπτρια – Ε... ναι... (*Κάνει πως ψάχνει στις τσέπες της.*) Δηλαδή... αναρωτιέμαι αν...

Συγγραφέας – Δεν είστε δημοσιογράφος...

Η άλλη διστάζει μια στιγμή πριν απαντήσει.

Επισκέπτρια – Όχι.

Συγγραφέας – Καταλαβαίνω. Ήρθατε να με ληστέψετε, έτσι δεν είναι; Είναι πολύ συνηθισμένο, λένε. Ο κλέφτης παριστάνει, ας πούμε, τον υπάλληλο του γκαζιού και εκμεταλλεύεται την ευκαιρία για να αρπάξει το κομπόδεμα κρυμμένο κάτω από το στρώμα. Αυτό το λένε ληστεία με απάτη, νομίζω.

Επισκέπτρια – Με απάτη;

Συγγραφέας – Έχετε δίκιο, δεν κολλάει... Δεν φαίνεστε αρκετά πονηρή για ληστεία με απάτη. Κι έπειτα, δεν θα είχατε διαλέξει να παριστάνετε μια λογοτεχνική δημοσιογράφο.

Επισκέπτρια – Πράγματι, εγώ...

Συγγραφέας – Δεν ξέρω... Θα ήσασταν πιο πειστική ως ντελιβεράς πίτσας.

Επισκέπτρια – Είναι αλήθεια...

Συγγραφέας – Τώρα, αν ήρθατε εδώ για να βρείτε λεφτά... μπορούμε να ψάξουμε μαζί, αν θέλετε;

Επισκέπτρια – Είμαι ηθοποιός.

Συγγραφέας – Αν ήρθατε για να βρείτε ρόλο, τότε είστε ακόμη πιο χαζή απ' όσο νόμιζα. Και πιστέψτε με, είχα ήδη βάλει τον πήχη αρκετά ψηλά.

Επισκέπτρια – Είναι η πρώτη φορά που υποδύομαι μια δημοσιογράφο. Και δεν είχα και πολύ χρόνο να προετοιμάσω τον ρόλο.

Συγγραφέας – Δεν αποκλείεται επίσης να είστε μια μέτρια ηθοποιός. Και τότε; Ποιος είναι ο σκηνοθέτης αυτής της κακής κωμωδίας;

Επισκέπτρια – Ο ατζέντης σας.

Συγγραφέας – Ο ατζέντης μου; Δεν ήξερα καν ότι είχα ακόμη ατζέντη...

Επισκέπτρια – Σκέφτηκε ότι μια συνέντευξη θα ήταν ένας καλός τρόπος να σας φουσκώσει το εγώ και να σας ξαναβάλει στο γραφείο σας.

Συγγραφέας – Είναι ακόμη πιο χαζός απ' όσο νόμιζα κι αυτός.

Επισκέπτρια – Είναι γεγονός ότι δεν γράφετε πια... Περιμένει το τελευταίο σας χειρόγραφο εδώ και σχεδόν έναν χρόνο.

Συγγραφέας – Τι να κάνουμε; Έχασα την έμπνευση, όπως λένε. Η έλλειψη έμπνευσης για έναν συγγραφέα είναι σαν το μπλακ άουτ μνήμης για έναν ηθοποιό. Δεν ξέρεις ποτέ πότε θα σου συμβεί, και ακόμη λιγότερο πώς θα βγεις από αυτό.

Επισκέπτρια – Ένας χρόνος... είναι λίγο πολύς για ένα μπλακ άουτ μνήμης...

Συγγραφέας – Δεν έχετε διαβάσει την πρώτη από τις 123 κωμωδίες μου, και θα με παρακαλέσετε να γράψω μια 124η;

Επισκέπτρια – Εγώ προσωπικά, αδιαφορώ. Αλλά ο ατζέντης σας, αυτός φαίνεται να το θέλει πολύ. Αρκετά, πάντως, ώστε να μου δώσει εκατό ευρώ για να σας παίξω αυτή την αθώα μικρή κωμωδία.

Συγγραφέας – Εκατό ευρώ; Δεν πίστευα ότι ο ατζέντης μου με εκτιμούσε ακόμη τόσο.

Παύση.

Επισκέπτρια – Λοιπόν, τι κάνουμε;

Συγγραφέας – Πώς εννοείτε «τι κάνουμε»;

Επισκέπτρια – Δεν είμαι δημοσιογράφος. Τώρα που το ξέρετε, υποθέτω ότι δεν θα θέλετε πια να συνεχίσουμε αυτή τη συνέντευξη.

Συγγραφέας – Γιατί; Είχατε κι άλλες συναρπαστικές ερωτήσεις να μου κάνετε για το θεατρικό μου έργο; Δεν ξέρω κι εγώ... αν φοράω σλιπάκια ή μποξεράκια; Αν προτιμώ θάλασσα ή βουνό; Κρουασάν ή παξιμάδια; Ιστιόφορο ή ατμόπλοιο;

Επισκέπτρια – Εντάξει, καταλαβαίνω ότι δεν έχετε καμία διάθεση να συνεργαστείτε. Τότε τι να του πω εγώ;

Συγγραφέας – Σε ποιον;

Επισκέπτρια – Στον Ζορζ, τον ατζέντη σας!

Συγγραφέας – Αυτό είναι δικό σας πρόβλημα. Του λέτε ό,τι θέλετε.

Επισκέπτρια – Δηλαδή... θα μου έδινε άλλα εκατό ευρώ μετά τη συνέντευξη.

Συγγραφέας – Καταλαβαίνω... Τα μισά προκαταβολή και τα άλλα μισά με την παράδοση του αποτελέσματος. Πρέπει να σας έχει απεριόριστη εμπιστοσύνη...

Επισκέπτρια (δείχνοντας το μαγνητόφωνο) – Έπρεπε να του φέρω την κασέτα.

Συγγραφέας – Μην μου πείτε ότι θέλετε στ' αλήθεια να την κάνουμε αυτή τη συνέντευξη;

Επισκέπτρια – Θα μπορούσαμε να τα μοιραστούμε.

Συγγραφέας – Να τα μοιραστούμε; Να μοιραστούμε τι;

Επισκέπτρια – Εκατό ευρώ ο καθένας.

Συγγραφέας – Μα είστε τελείως τρελή, εσείς...

Επισκέπτρια – Πεινάω, αυτό είναι όλο. Και απ' όσα μου είπε ο ατζέντης σας, ούτε εσείς κολυμπάτε στο χρήμα. Δεν γράφετε πια τίποτα. Και κανείς δεν ανεβάζει πια τα έργα σας.

Συγγραφέας – Ευχαριστώ για την ευγένεια να μου το θυμίσετε.

Η επισκέπτρια ρίχνει ένα απαξιωτικό βλέμμα στο μίζερο σκηνικό.

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Με αυτά τα χρήματα, θα μπορούσατε τουλάχιστον να ξαναβάψετε.

Συγγραφέας – Με εκατό ευρώ; Αν ξέρετε έναν μπογιατζή που δουλεύει για τόσο, ακόμη και «μαύρα», αφήστε μου το τηλέφωνό του.

Επισκέπτρια – Με εκατό ευρώ μπορείτε πάντα να αγοράσετε μερικά κουτιά μπογιάς και ένα ρολό.

Συγγραφέας – Και ποιος θα περάσει το ρολό;

Επισκέπτρια – Γιατί όχι; Όχι δωρεάν, βέβαια...

Συγγραφέας – Εγώ είμαι στο τέλος του ρολού, το καταλαβαίνετε; Για να γράψει κανείς μια κωμωδία, δεν χρειάζεται απαραίτητα να είναι αισιόδοξος, σωστά, αλλά υπάρχει κι ένα όριο. Πρέπει να συνεχίσεις να πιστεύεις ότι κοροϊδεύοντας τους ηλίθιους, μπορεί κάποιοι απ' αυτούς να βελτιωθούν.

Επισκέπτρια – Είστε σίγουρος ότι δεν ακούτε λίγο υπερβολικά τον εαυτό σας;

Συγγραφέας – Έτσι σας φαίνεται;

Επισκέπτρια – Εντάξει... Το να γράφεις θεατρικά έργα δεν είναι και θάνατος, έτσι δεν είναι; Υπάρχουν και χειρότερα επαγγέλματα.

Συγγραφέας – Ναι, μάλλον...

Επισκέπτρια – Μάλλον; Ξέρετε ότι υπάρχουν άνθρωποι που αναγκάζονται να σηκώνονται κάθε πρωί και να περνούν μία ώρα στο μετρό για να κάθονται σ' ένα ταμείο στη Lidl, και όλα αυτά για να παίρνουν τον κατώτατο μισθό;

Συγγραφέας – Ίσως γι' αυτό διαλέξατε να κάνετε «θέατρο σε διαμέρισμα», για να γλιτώσετε ένα τέτοιο μαρτύριο;

Επισκέπτρια – Παίρνω ό,τι μου προτείνουν... και ο ατζέντης μου δεν μου έχει προτείνει ακόμα μεγάλους ρόλους.

Συγγραφέας – Θα είναι το ίδιο άχρηστος με τον δικό μου. Ποιος είναι;

Επισκέπτρια – Ο ίδιος με τον δικό σας...

Συγγραφέας – Μάλιστα... (Παύση) Ίσως τελικά να έχετε δίκιο. Με IQ αχινού, είστε πολύ καλύτερα εξοπλισμένη από μένα για να επιβιώσετε στον κόσμο που μας περιβάλλει.

Επισκέπτρια – Ευχαριστώ...

Συγγραφέας – Σκέφτομαι, άρα υπάρχω. Τι ηλίθιος ο Ντεκάρτ! Τα αρχίδια μου. Είναι προφανές ότι για να συνεχίσει κανείς να υπάρχει σ' αυτόν τον σκατόκοσμο, το πρώτο που πρέπει να κάνει είναι να σταματήσει να σκέφτεται.

Επισκέπτρια – Ναι...

Συγγραφέας – Μόνο που το να απέχεις από τη σκέψη είναι σαν να κόβεις το κάπνισμα. Είναι πολύ πιο εύκολο όταν δεν έχεις αρχίσει ποτέ.

Επισκέπτρια – Αν το λέτε για μένα, δεν καπνίζω...

Συγγραφέας – Σκεφτείτε όμως... Τώρα που το λέμε... Ίσως να έχω μια μικρή δουλειά να σας προτείνω.

Επισκέπτρια – Αλήθεια; Αν είναι μέσα στις δυνατότητές μου.

Συγγραφέας – Έτσι όπως το λέτε, περιορίζει σοβαρά το πεδίο των δυνατοτήτων.

Επισκέπτρια – Λοιπόν;

Συγγραφέας – Θα σας ενδιέφερε να γίνετε ο συγγραφέας-φάντασμάς μου;

Επισκέπτρια – Συγγνώμη;

Συγγραφέας – Για λόγους που μου διαφεύγουν, ο ατζέντης μου επιμένει οπωσδήποτε να γράψω ένα καινούργιο έργο. Θα μπορούσατε να το γράψετε εσείς στη θέση μου.

Επισκέπτρια – Μα... δεν είμαι θεατρική συγγραφέας.

Συγγραφέας – Μεταξύ μας, ούτε ηθοποιός είστε και τόσο.

Επισκέπτρια – Καλά... αυτό σηκώνει συζήτηση... Και πληρώνει καλά η δουλειά του συγγραφέα-φάντασμα;

Συγγραφέας – Εξαρτάται από τη φήμη του συγγραφέα που υπογράφει αντί γι' αυτόν.

Επισκέπτρια – Δεν είναι και πολύ ενθαρρυντικό αυτό που μου λέτε... Δεν ήσασταν ήδη ιδιαίτερα γνωστός... και απ' ό,τι μου είπε ο ατζέντης σας, σήμερα σας έχουν ξεχάσει όλοι.

Συγγραφέας – Και να σκεφτεί κανείς ότι σας πλήρωσε για να μου ανεβάσετε το ηθικό...

Επισκέπτρια – Προσπαθώ απλώς να είμαι ρεαλίστρια.

Συγγραφέας – Λοιπόν; Σας ενδιαφέρει ή όχι;

Το κουδούνι της εισόδου χτυπά ξανά.

Επισκέπτρια – Αν περιμένετε κάποιον, ίσως να φύγω εγώ...

Συγγραφέας – Δεν περιμένω κανέναν.

Πάει να ανοίξει. Η επισκέπτρια αρχίζει να μαζεύει το μαγνητόφωνό της και να φοράει το παλτό της για να φύγει. Ο συγγραφέας επιστρέφει, κρατώντας έναν ανοιγμένο φάκελο και ένα χαρτί.

Συγγραφέας – Ήταν ένας κούριερ.

Επισκέπτρια – Θα σας αφήσω τότε...

Συγγραφέας (με αυστηρό τόνο) – Καθίστε κάτω, εσείς!

Η άλλη, ξαφνιασμένη, κάθεται ξανά χωρίς αντίρρηση. Ο συγγραφέας εξετάζει το χαρτί που κρατά, απορημένος.

Επισκέπτρια – Τι είναι; Ο λογαριασμός του αερίου;

Συγγραφέας – Το αέριο; Μου το έχουν κόψει εδώ και καιρό. Αλλιώς δεν είμαι σίγουρος ότι θα ήμουν ακόμα εδώ να σας μιλάω.

Επισκέπτρια – Και λοιπόν;

Συγγραφέας – Ένα συμβόλαιο αποκλειστικότητας που μου στέλνει ο ατζέντης μου για το επόμενο έργο μου.

Επισκέπτρια – Συμβόλαιο;

Συγγραφέας – Μου ζητά να το υπογράψω και να του το στείλω αμέσως πίσω. Όλο αυτό γίνεται όλο και πιο παράξενο. (Βγάζει από τον φάκελο μια επιταγή.) Υπάρχει μάλιστα και προκαταβολή...

Επισκέπτρια – Πόσα;

Συγγραφέας – Πεντακόσια.

Επισκέπτρια – Πεντακόσια ευρώ! Δεν σας κοροϊδεύει.

Συγγραφέας – Δεν ξέρω... Διστάζω... Αναρωτιέμαι ποιος κοροϊδεύει ποιον σ' αυτή την ιστορία, από τη στιγμή που εμφανιστήκατε εδώ.

Επισκέπτρια – Σε κάθε περίπτωση, τώρα που πήρατε την προκαταβολή, δεν έχετε πια επιλογή. Θα πρέπει να τη γράψετε αυτή την κωμωδία.

Συγγραφέας – Μπορώ ακόμη να επιστρέψω την επιταγή. Δεν έχω υπογράψει το συμβόλαιο. Υποθέτω πως αυτή η ψεύτικη συνέντευξη είχε στόχο να με πείσει να το κάνω.

Επισκέπτρια – Δηλαδή δεν θα υπογράψετε;

Συγγραφέας – Δεν μου αρέσει να γράφω υπό πίεση... Αλλά αυτή η στοίβα απλήρωτων λογαριασμών με καλεί να το ξανασκεφτώ. Αν θέλω να αυτοκτονήσω ανώδυνα, θα έπρεπε τουλάχιστον να μου ξανασυνδέσουν το αέριο.

Επισκέπτρια – Και τα διακόσια ευρώ τα δικά μου;

Συγγραφέας – Δεν είχαμε πει να τα μοιραστούμε;

Επισκέπτρια – Τώρα που ξαναγίνετε συγγραφέας στον οποίο γίνονται παραγγελίες... αυτό θα ήταν μικροπρέπεια.

Συγγραφέας – Όχι τόσο γρήγορα. Πρέπει πρώτα να βρω θέμα για το έργο.

Επισκέπτρια – Εγώ, για πεντακόσια ευρώ, σας διαβεβαιώνω ότι μπορώ να γράψω απολύτως οτιδήποτε.

Ο συγγραφέας την κοιτάζει.

Συγγραφέας – Και για διακόσια πενήντα;

Επισκέπτρια – Διακόσια πενήντα;

Συγγραφέας – Το μισό από τα πεντακόσια! Σωστό είναι αυτό. Άλλωστε ούτε εσείς έχετε απορρίψει ακόμη την πρότασή μου.

Επισκέπτρια – Ποια πρόταση;

Συγγραφέας – Να γίνετε ο συγγραφέας-φάντασμάς μου.

Επισκέπτρια – Α, όχι, όχι... αστειευόμουν. Είπα ότι μπορώ να γράψω οτιδήποτε. Όχι ένα θεατρικό έργο. Και σίγουρα όχι ένα αριστούργημα.

Συγγραφέας – Οτιδήποτε; Μα αυτό ακριβώς περιμένω από εσάς.

Επισκέπτρια – Συγγνώμη;

Συγγραφέας – Εγώ, με όλη τη μετριοφροσύνη που με διακρίνει, το μόνο πράγμα που ξέρω να γράφω είναι αριστουργήματα. Οτιδήποτε άλλο, δεν το κατέχω. Να λοιπόν τι με μπλοκάρει, καταλαβαίνετε; *(Μια παύση)* Από τη χαζοφάτσα σας, έχω την εντύπωση πως όχι...

Επισκέπτρια – Δηλαδή...

Συγγραφέας – Λοιπόν... Ο πράκτοράς μου μου δίνει προκαταβολή για να γράψω ένα έργο, αλλά δυστυχώς έχασα την έμπνευση που θα χρειαζόμουν για να γράψω ένα αληθινό έργο. Με παρακολουθείτε;

Επισκέπτρια – Ως εδώ, νομίζω.

Συγγραφέας – Θα μπορούσα να γράψω οτιδήποτε για να κρατήσω την επιταγή, όπως θα έκανε οποιοσδήποτε συνάδελφός μου, αλλά εγώ οτιδήποτε δεν ξέρω να γράφω.

Επισκέπτρια – Και γιατί αυτό;

Συγγραφέας – Ένα παλιό κατάλοιπο ιουδαιοχριστιανικής ενοχής, υποθέτω... Και ο πράκτοράς μου το ξέρει πολύ καλά, ο παλιοτόμαρος, ότι είμαι ανίκανος να γράψω οτιδήποτε.

Επισκέπτρια – Και λοιπόν;

Συγγραφέας – Και λοιπόν, το οτιδήποτε θα το γράψετε εσείς!

Επισκέπτρια – Το πιστεύετε;

Συγγραφέας – Σε αυτό, μεταξύ μας, σας έχω απόλυτη εμπιστοσύνη.

Επισκέπτρια – Μα γιατί να μη πάρετε κατευθείαν έναν συγγραφέα-φάντασμα που ξέρει να γράφει;

Συγγραφέας – Νομίζετε πως αν μπορούσε να βρεθεί κάτι τέτοιο με διακόσια πενήντα ευρώ, δεν θα το είχα κάνει εδώ και καιρό;

Επισκέπτρια – Εντάξει...

Συγγραφέας – Εντάξει; Αυτό σημαίνει ότι συμφωνείτε;

Επισκέπτρια – Όχι... «εντάξει» σημαίνει ότι καταλαβαίνω...

Συγγραφέας – Και λοιπόν;

Επισκέπτρια – Δηλαδή... Θα μπορώ πραγματικά να γράψω οτιδήποτε;

Συγγραφέας – Θα μπορούσατε να γράψετε κάτι άλλο;

Επισκέπτρια – Μα ο πράκτοράς σας, δηλαδή ο δικός μας, θα καταλάβει ότι είναι οτιδήποτε!

Συγγραφέας – Ο πράκτοράς μου; Αυτός έστησε όλη αυτή τη γελοία φαρσοκωμωδία για να με αναγκάσει να γράψω ένα άλλο έργο, που δεν έχω καμία διάθεση να γράψω! Θα πάρει απλώς το τίμημα που του αναλογεί.

Επισκέπτρια – Ας πούμε μάλλον ότι αυτός θα πάρει το έργο... κι εσείς τα ρέστα.

Συγγραφέας – Βλέπετε; Όταν θέλετε, μπορείτε να είστε και αστεία! Λοιπόν;

Επισκέπτρια – Λοιπόν... στο κάτω κάτω, τι έχω να χάσω;

Συγγραφέας – Τη γελοιοποίηση.

Επισκέπτρια – Δεν είναι και θάνατος.

Συγγραφέας – Αν η γελοιοποίηση σκότωνε, πιστέψτε με, δεν θα ήσασταν σε αυτόν τον κόσμο εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Επισκέπτρια – ΟΚ... Πότε αρχίζω; Για να δω... *(Ξεφυλλίζει ένα ημερολόγιο.)* Αυτή την εβδομάδα δεν γίνεται... Νομίζω μπορώ να ελευθερωθώ... Ας πούμε από την ερχόμενη Δευτέρα;

Ο συγγραφέας της αρπάζει το ημερολόγιο και το κοιτάζει.

Συγγραφέας – Έχει τόσες πολλές λευκές σελίδες το ημερολόγιό σας, που θα μπορούσατε να γράψετε το έργο απευθείας εκεί. Α, όχι, συγγνώμη, δεν το είχα δει... Σε τρεις μήνες έχετε ραντεβού με τον οφθαλμίατρο.

Επισκέπτρια – Είναι πολύ δύσκολο να κλείσει κανείς ραντεβού με οφθαλμίατρο. *(Ο συγγραφέας της ρίχνει ένα ανυπόμονο βλέμμα.)* ΟΚ... Λοιπόν, πότε ξεκινάμε;

Συγγραφέας – Γιατί όχι τώρα, αφού είστε εδώ;

Χτυπά το σταθερό τηλέφωνο. Ο συγγραφέας δεν αντιδρά.

Επισκέπτρια – Δεν απαντάτε;

Συγγραφέας – Υποθέτω πως είναι πάλι η τράπεζα, για το υπερανάλημμά μου.

Επισκέπτρια – Μάλιστα... Μάλλον έχουμε την ίδια τράπεζα.

Συγγραφέας – Η Εθνική Τράπεζα.

Επισκέπτρια – Φαίνεται πως το μόνο πράγμα που τους έχει απομείνει να «αλληλοκαλύπτουν» είναι τα χρέη μας.. Ακούγεται η φωνή κάποιου που αφήνει μήνυμα.

Φωνή – Καλημέρα σας, ονομάζομαι Γκονζάγκ ντε Καστελζαρνάκ, Πρόεδρος του Ιδρύματος Beaumarchais. Έχω τη χαρά να σας ανακοινώσω ότι το Ίδρυμά μας αποφάσισε να σας απονεμίσει φέτος το Μεγάλο Βραβείο για το σύνολο του έργου σας. Παρακαλούμε να μας καλέσετε το συντομότερο δυνατόν, ώστε να κανονίσουμε μαζί τις λεπτομέρειες της τελετής.

Επισκέπτρια – Πιστεύετε ότι είναι άλλο ένα κόλπο του πράκτορά σας;

Συγγραφέας (αμήχανος) – Είναι μια υπόθεση, πράγματι...

Επισκέπτρια – Τι άλλο θα μπορούσε να είναι;

Συγγραφέας – Δηλαδή δεν σας περνάει ούτε για μια στιγμή από το μυαλό ότι θα μπορούσα πράγματι να πάρω ένα βραβείο για το σύνολο του έργου μου;

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Αφού δεν έχω διαβάσει τίποτα...

Συγγραφέας – Σε κάθε περίπτωση, είναι κρίμα που δεν είστε στ' αλήθεια δημοσιογράφος. Θα ήταν η ευκαιρία σας να είστε η πρώτη που θα έπαιρνε συνέντευξη από τον νέο Λαουρεάτο του Beaumarchais.

Επισκέπτρια – Συγγνώμη... δεν το ξέρω.

Συγγραφέας – Δεν το ξέρετε; Μα το Βραβείο Beaumarchais είναι για τους συγγραφείς κωμωδιών ό,τι είναι το Βραβείο Πούλιτζερ για τους δημοσιογράφους!

Επισκέπτρια – Αυτό επίσης δεν το ξέρω...

Συγγραφέας – Σωστά... δεν είστε δημοσιογράφος. Τότε, ας πούμε... είναι σαν ένα Μολιέρο για έναν ηθοποιό.

Επισκέπτρια – Δηλαδή... κάτι σαν το Νόμπελ Λογοτεχνίας;

Συγγραφέας – Καλά, μην το παρακάνουμε κιόλας.

Επισκέπτρια – Το φαντάστηκα...

Συγγραφέας – Ας πούμε ότι με ένα ωραίο εξώφυλλο, σε ένα βιβλιοπωλείο, θα μπορούσε να δώσει μια μικρή ώθηση στις πωλήσεις του νέου μου έργου.

Επισκέπτρια – Ακόμα κι αν το έργο είναι κακό;

Συγγραφέας – Χωρίς να διαθέτετε τεράστια κουλτούρα, δεν θα σας έχει ξεφύγει ότι τα μεγαλύτερα εκδοτικά μπεστ σέλερ σπανίως είναι αριστουργήματα. Και ακόμη σπανιότερα είναι γραμμένα από αυτούς που τα υπογράφουν. Οι περισσότεροι ούτε καν τα έχουν διαβάσει.

Επισκέπτρια – Μόνο που συνήθως αυτοί που υπογράφουν τέτοια μπεστ σέλερ είναι ηλίθιοι, και αυτοί που τα γράφουν είναι αληθινοί συγγραφείς.

Συγγραφέας – Τότε ας πούμε πως εδώ θα συμβεί το αντίθετο.

Επισκέπτρια – Δεν είναι και πολύ τίμιο αυτό απέναντι στον ατζέντη σας.

Συγγραφέας – Νομίζω πως δεν καταλάβατε καλά. Αυτός ο απατεώνας ήξερε πριν από μένα ότι θα έπαιρνα αυτό το βραβείο, και μου στέλνει επειγόντως ένα συμβόλαιο για να εξασφαλίσει αποκλειστικά τα δικαιώματα του επόμενου έργου μου. Και όλα αυτά δίνοντας μετά βίας πεντακόσια ευρώ! Ενώ ξέρει πολύ καλά ότι με τέτοια δημοσιότητα θα ξαναγίνω συγγραφέας με εμπορική επιτυχία. Αυτό το λέτε εσείς εντιμότητα;

Επισκέπτρια – Ομολογώ ότι σε θέματα εντιμότητας... δεν είμαι ειδική.

Συγγραφέας – Χώρια αυτή την γελοία ιστορία με τη συνέντευξη για να με πείσει να ξαναπιάσω δουλειά.

Επισκέπτρια – Ναι, έτσι όπως το λέτε...

Συγγραφέας – Λοιπόν; Θα τη γράψετε αυτή την κωμωδία, ναι ή όχι;

Επισκέπτρια *(μετά από μια στιγμή σκέψης)* – Εντάξει... Αλλά θέλω και τα διακόσια ευρώ της συνέντευξης.

Συγγραφέας – Δεν είχαμε πει ότι θα τα μοιραστούμε;

Επισκέπτρια – Το είπατε κι εσείς ο ίδιος: τώρα είστε ένας συγγραφέας με επιτυχία.

Συγγραφέας – Εντάξει. Τότε, στη δουλειά.

Επισκέπτρια – Τελικά... θα έπινα ευχαρίστως μια χαμομήλα.

Συγγραφέας – Ειλικρινά, δεν σας το συνιστώ... Την αποθήκευα ακριβώς δίπλα στο αρσενικό... Αλλά αν θέλετε κάτι πιο... συγγραφικό, έχω να σας προτείνω κάτι άλλο. *(Βγάζει ένα μπουκάλι ουίσκι.)* Ορίστε, το μαγικό φίλτρο για να βρει κανείς έμπνευση. Δυστυχώς, εγώ έπεσα μέσα όταν ήμουν μικρός, και πια δεν πιάνει σε μένα...

Επισκέπτρια – Εντάξει...

Σερβίρει ένα ποτήρι, το κατεβάζει μονορούφι και κάνει μια γκριμάτσα.

Επισκέπτρια *(κοιτάζοντας την ετικέτα)* – Σουηδικό ουίσκι; Δεν προσπαθείτε να με δηλητηριάσετε κι εμένα;

Συγγραφέας – Όχι πριν τελειώσετε να γράφετε αυτό το έργο. *(Της δίνει ένα στυλό.)* Σας εμπιστεύομαι επισήμως το στυλό Mont Blanc μου. Είθε η δύναμη να είναι μαζί σας. Υπάρχει χαρτί πάνω στο τραπέζι. Καθίστε και γράψτε.

Επισκέπτρια *(καθίζοντας)* – Ακόμη και «οτιδήποτε», δεν είμαι σίγουρη ότι μπορώ να γράψω ολόκληρο βιβλίο...

Συγγραφέας – Είναι απλώς ένα θεατρικό έργο! Από καμιά πενήντα σελίδες και πάνω, μια χαρά περνάει για κάτι σοβαρό.

Επισκέπτρια – Πενήντα σελίδες;

Συγγραφέας – Σκεφτείτε το σαν να δίνετε πανελλήνιες· μια έκθεση λίγο πιο μεγάλη από τις άλλες...

Επισκέπτρια (αμήχανα) – Πανελλήνιες...;

Συγγραφέας – Δεν έχετε απολυτήριο λυκείου, ε; Το ήξερα...

Επισκέπτρια – Θα μπορούσα να το είχα πάρει, αλλά έχασα το τρένο.

Συγγραφέας – Ας πούμε τότε ότι είναι μια πολύ μεγάλη επιστολή.

Επισκέπτρια – Εγώ κυρίως έχω συνηθίσει να γράφω SMS...

Συγγραφέας – Είναι διάλογοι! Αλλάζετε γραμμή στο τέλος κάθε πρότασης και αφήνετε κάθε φορά μια κενή γραμμή. Η μισή θεατρική γραφή, ξέρετε, είναι αυτό που υπάρχει ανάμεσα στις γραμμές. Το κενό!

Επισκέπτρια – Γι' αυτό σας λένε Νταντρίν...

Συγγραφέας – Ακριβώς! Θα γράψουμε αυτό το έργο με τέσσερα χέρια. Εσείς γράφετε τις γραμμές, εγώ αναλαμβάνω τα ανάμεσα.

Επισκέπτρια – Και εσείς υπογράφετε το σύνολο.

Συγγραφέας – Αν νομίζετε ότι ο Μιχαήλ Άγγελος ζωγράφισε μόνος του όλους τους πίνακες που υπέγραψε... Είχε κι αυτός προσωπικό. Αυτός απλώς έδινε το τελευταίο πέρασμα με το γυαλιστικό.

Επισκέπτρια – Παρ' όλα αυτά, εγώ δεν είμαι συγγραφέας.

Συγγραφέας – Μα όλοι μπορούν να γίνουν συγγραφείς! Ειδικά θεατρικοί συγγραφείς. Η απόδειξη; Δεν υπάρχει καμία σχολή γι' αυτό. Είναι από τα ελάχιστα επαγγέλματα –μαζί με διανομέας πίτσας και ψυχαναλυτής– που μπορείς να τα κάνεις χωρίς κανένα πτυχίο. Και ακόμη... για διανομέας πίτσας δεν είμαι και τόσο σίγουρος. Πρέπει τουλάχιστον να ξέρεις να οδηγείς σκούτερ.

Επισκέπτρια – Παρ' όλα αυτά, είναι δουλειά.

Συγγραφέας – Με ένα μόνο φυσίγγιο στυλό γράφεις ένα θεατρικό έργο. Για μυθιστόρημα θα χρειαζόσουν τέσσερα ή πέντε.

Επισκέπτρια – Καλά...

Συγγραφέας – Είναι δουλειά τεμπέληδων, σας λέω. Είναι απλό: πιο τεμπέλης από θεατρικό συγγραφέα υπάρχει μόνο ο ποιητής. Οι τύποι γράφουν πέντε σειρές, τρεις λέξεις η καθεμία, πάνω σε μια σελίδα γεμάτη λευκό γύρω-γύρω, και όλοι φωνάζουν «ιδιοφυΐα».

Επισκέπτρια – Ε, τότε... ίσως θα προτιμούσα τελικά να είμαι συγγραφέας-φάντασμα ενός ποιητή.

Συγγραφέας – Α, όχι, εδώ σας σταματάω αμέσως. Μην ονειρεύεστε κιόλας. Δεν έχει υπάρξει ποτέ ποιητής που να έχει τα λεφτά να πληρώσει συγγραφέα-φάντασμα. Ούτε με δόσεις.

Επισκέπτρια – Λοιπόν... δεν ξέρω καθόλου από πού να αρχίσω...

Συγγραφέας – Η αρχή είναι πάντα το πιο δύσκολο, φυσικά. Ιδίως για κωμωδία.

Επισκέπτρια – Α, γιατί είναι κωμωδία.

Συγγραφέας – Κωμωδία ελαφριά, ναι. Από αυτές του καθιερωμένου θεάτρου.

Επισκέπτρια – Είναι αστείο... Δεν σας φαντάζομαι καθόλου ως κωμικό συγγραφέα.

Συγγραφέας – Αυτό ήταν πριν από πολύ καιρό. Και μετά... γιατί νομίζετε ότι σήμερα χρειάζομαι συγγραφέα-φάντασμα;

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω αν θα καταφέρω να είμαι αστεία.

Συγγραφέας – Δεν σας ζητώ να είστε αστεία επίτηδες. Ποντάρετε στο φυσικό σας κωμικό ταλέντο...

Επισκέπτρια – Αυτό δεν με βοηθάει και πολύ.

Συγγραφέας – Δεν ξέρω... δεν υπάρχει κανείς που θα θέλατε να σκοτώσετε;

Επισκέπτρια – Να σκοτώσω;

Συγγραφέας – Γι' αυτό χρησιμεύει η κωμωδία! Ο νόμος σάς απαγορεύει να ξεφορτωθείτε την πεθερά σας, οπότε γράφετε ένα έργο για να την διασύρετε πάνω στη σκηνή.

Επισκέπτρια – Δεν είμαι παντρεμένη. Εσείς έχετε πεθερά;

Συγγραφέας – Δεν έχω πια, δυστυχώς. Η γυναίκα μου με άφησε. Κοντεύω να νοσταλγήσω την πεθερά μου. Αυτό σας λέει πόσο καταθλιπτικός είμαι. Πώς θέλετε να γράψει κανείς καλή κωμωδία κάτω από τέτοιες συνθήκες;

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Αφήστε με να σκεφτώ... Α, ναι... Μισούσα την αδελφή μου.

Συγγραφέας – Α, αυτό είναι καλό...

Επισκέπτρια – Δυστυχώς, πέθανε... Υποθέτω πως για μια κωμωδία...

Συγγραφέας – Εξαρτάται· υπάρχουν και πολύ αστείοι θάνατοι. Πώς πέθανε η αδελφή σας;

Επισκέπτρια – Πέθανε από καρκίνο.

Συγγραφέας – Α, ναι, αλλά εκεί... όχι... Είναι πολύ δύσκολο να κάνεις τον κόσμο να γελάσει με τον καρκίνο. Ειδικά όταν αφορά κάποιον της οικογένειας.

Επισκέπτρια – Αλήθεια; Σκατά... Δεν στάθηκα τυχερή...

Συγγραφέας – Υπάρχουν κάποια θέματα εντελώς απρόσφορα για κωμωδία. Δεν ξέρει κανείς ακριβώς γιατί. Μάλλον φταίει το στοιχείο της μακρόχρονης ασθένειας. Στο θέατρο, οι πιο αστείοι θάνατοι είναι πάντα οι πιο σύντομοι. Ένας τύπος λέει ότι η γυναίκα του πέρασε κάτω από ένα τρένο γυρίζοντας από το κομμωτήριο, και ήδη έχεις όρεξη να γελάσεις. Ο ίδιος λέει ότι πέθανε από καρκίνο της χοληδόχου κύστης μετά από τρία χρόνια χημειοθεραπείας, και δεν γελάει κανείς. Ποιος ξέρει γιατί; Έτσι είναι.

Επισκέπτρια – Καλά...

Συγγραφέας – Τώρα, αν θέλετε να δοκιμάσετε...

Χτυπάει το κουδούνι της πόρτας.

Επισκέπτρια – Περιμένετε κι άλλον;

Συγγραφέας – Πρέπει να είναι ο κούριερ. Θα περνούσε να πάρει το υπογεγραμμένο συμβόλαιο. Μου δανείζετε το στυλό;

Παίρνει το συμβόλαιο.

Επισκέπτρια (ανήσυχη) – Είστε σίγουρος;

Συγγραφέας – Δεν ξέρω γιατί, αλλά σας πιστεύω... (Υπογράφει το συμβόλαιο και της επιστρέφει το στυλό.) Αν σας έρθει καμιά ιδέα όσο είμαι με τον κούριερ, μη διστάσετε.

Βγαίνει. Το κινητό της επισκέπτριας χτυπά και απαντά.

Επισκέπτρια – Ναι... Όχι, είμαι ακόμη μαζί του... Ναι, ναι, μην ανησυχείτε, μόλις υπέγραψε το συμβόλαιο... Εντάξει, πρέπει να κλείσω τώρα... ΟΚ, θα σας πάρω...

Κλείνει το τηλέφωνο. Ο συγγραφέας επιστρέφει.

Συγγραφέας – Λοιπόν... τώρα πια δεν έχουμε επιλογή. Μόλις πούλησα την ψυχή σας στον διάβολο για πεντακόσια ευρώ. Ακόμα και στα πιο τρελά σας όνειρα, δεν θα ελπίζατε ποτέ να πιάσει τόσο καλή τιμή.

Επισκέπτρια – Δεν είναι και πολύ ένδοξο όλο αυτό... Εγώ που σας περνούσα για στρατευμένο συγγραφέα...

Συγγραφέας – Ξέρετε, οι περισσότεροι συγγραφείς συνεχίζουν να γράφουν για να πληρώσουν τους φόρους της περσινής χρονιάς, με τις προκαταβολές που πήραν για βιβλία που θα γράψουν του χρόνου. Τη μέρα που οι φόροι των συγγραφέων θα παρακρατούνται στην πηγή, θα δείτε ότι η λογοτεχνική σεζόν θα είναι πολύ πιο ήσυχη.

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Εγώ δεν υπήρξα ποτέ φορολογήσιμη στη ζωή μου.

Συγγραφέας – Τυχερή είστε... Όταν βάλεις το δάχτυλο στο γρανάζι, δεν μπορείς πια να το βγάλεις.

Λοιπόν, πού είχαμε μείνει;

Επισκέπτρια – Πουθενά, φοβάμαι.

Συγγραφέας – Ναι... αυτό ακριβώς φοβόμουν.

Επισκέπτρια – Κι αν γράφαμε την ιστορία ενός συγγραφέα που έχει χάσει την έμπνευσή του;

Συγγραφέας – Καταλαβαίνω... Μια γυναίκα του χτυπάει την πόρτα και ισχυρίζεται πως είναι δημοσιογράφος...

Επισκέπτρια – Γιατί όχι;

Συγγραφέας – Θέατρο μέσα στο θέατρο... Είχα υποσχεθεί στον εαυτό μου να μην πέσω ποτέ τόσο χαμηλά...

Επισκέπτρια – Είπατε ότι μπορούσαμε να γράψουμε οτιδήποτε!

Συγγραφέας – Καλά... Και πώς θα τελειώνει αυτό;

Επισκέπτρια – Αυτό... Δεν ξέρω καν πώς θα μπορούσε να συνεχιστεί...

Συγγραφέας – Θα σας ξαναγεμίσω ένα ούισκι...

Κάνει την κίνηση.

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω αν...

Συγγραφέας – Άντε, πιείτε!

Η άλλη αδειάζει το ποτήρι μονορούφι.

Επισκέπτρια – Θα έκανα ευχαρίστως έναν μικρό υπνάκο. Είμαι σίγουρη ότι οι ιδέες θα μου έρχονταν πιο εύκολα στον ύπνο.

Συγγραφέας – Ε! Δεν σας πληρώνω για να κοιμάστε!

Επισκέπτρια – Προς το παρόν, δεν μου έχετε πληρώσει απολύτως τίποτα... Άλλωστε έχετε δίκιο... αναρωτιέμαι αν μια μικρή προκαταβολή δεν θα με παρακινούσε λίγο περισσότερο...

Συγγραφέας – Ακόμα κι αν το ήθελα, αμφιβάλλω αν η Εθνική Τράπεζα θα μου ενέκρινε άλλο ένα υπερανάλημμα για να σας δώσω προκαταβολή... Και, επιπλέον, είστε εντελώς άχρηστη ως συγγραφέας-φάντασμα! Σας λέω να γράψετε οτιδήποτε, κι ούτε αυτό δεν καταφέρνετε!

Επισκέπτρια – Κρατάω κι εγώ τη φήμη μου! Δεν έχω καμία όρεξη να γελοιοποιηθώ δημοσιεύοντας οτιδήποτε...

Συγγραφέας – Μα το όνομά σας δεν θα εμφανιστεί πουθενά! Εγώ θα υπογράψω!

Επισκέπτρια – Μπορεί, αλλά εγώ θα ξέρω ποιος το έγραψε στ' αλήθεια. Έχουμε και μια στοιχειώδη αυτοεκτίμηση, τέλος πάντων.

Συγγραφέας – Πολύ ωραία. Κανείς δεν σας απαγορεύει να γράψετε κι ένα αριστούργημα.

Επισκέπτρια – Και γιατί όχι; Ίσως τελικά να είμαι λιγότερο χαζή απ' όσο νομίζετε.

Συγγραφέας – Για προχωρήστε, εκπλήξτε με...

Επισκέπτρια – Ναι... αλλά με όλα αυτά τα απεριτίφ που μου σερβίρατε, αρχίζω να πεινάω. Δεν έχετε τίποτα να τσιμπήσω;

Συγγραφέας – Σας προσέλαβα για δουλειά, όχι για μεζεδάκι με ποτό.

Επισκέπτρια – Ξέρετε τι λένε: η πείνα είναι κακός σύμβουλος.

Ο συγγραφέας βγάζει ένα πακέτο μπισκότα και το δίνει στην επισκέπτρια.

Συγγραφέας – Ορίστε, μου έχουν μείνει κάτι Πτι Μπερ.

Επισκέπτρια – Ευχαριστώ. *(Αρχίζει να τρώει ένα.)* Λίγο μαλακά είναι τα Πτι Μπερ σας.

Συγγραφέας – Θέλετε να πάω να σας πάρω πιο φρέσκα;

Επισκέπτρια – Όχι, μια χαρά... *(Καταπίνει κι ένα δεύτερο Πτι Μπερ.)* Έχω μια ιδέα!

Συγγραφέας *(πετάγεται)* – Παραλίγο να με τρομάξετε...

Επισκέπτρια – Ένας τύπος αγαπάει μια κοπέλα, αλλά οι οικογένειές τους μισούνται.

Συγγραφέας – *Ρωμαίος και Ιουλιέτα.*

Επισκέπτρια – Ένας τύπος αγαπάει μια κοπέλα, αλλά ο πατέρας του σκοτώνει κατά λάθος τον πατέρα της.

Συγγραφέας – *Ο Σιντ.*

Επισκέπτρια – Ένας τύπος αγαπάει μια κοπέλα, αλλά στην πραγματικότητα είναι άντρας.

Συγγραφέας – *Μερικοί το προτιμούν καυτό.*

Επισκέπτρια – Α, δεν την ξέρω αυτή την... παράσταση.

Συγγραφέας – Είναι ταινία.

Επισκέπτρια – Είστε σίγουρος;

Συγγραφέας – Απολύτως.

Επισκέπτρια – Ένας άντρας αγαπάει έναν άντρα, αλλά στην πραγματικότητα είναι γυναίκα.

Συγγραφέας – *Victor Victoria*.

Επισκέπτρια – Μια γυναίκα αγαπάει μια γυναίκα, αλλά στην πραγματικότητα είναι άντρας.

Συγγραφέας – *Tootsie*.

Επισκέπτρια – Γαμώτο... Δεν φανταζόμουν ότι ήταν τόσο δύσκολο να είσαι σύγχρονος συγγραφέας. Όλα έχουν ήδη γραφτεί, οπότε...;

Συγγραφέας – Όλα...

Επισκέπτρια – Και κυρίως τα καλύτερα, υποθέτω...

Συγγραφέας – Τα καταβρόχθισαν όλα και δεν μας άφησαν παρά τα ψίχουλα.

Επισκέπτρια – Τα καθάρματα.

Συγγραφέας – Σαίξπηρ, Κορνέιγ... Γι' αυτούς ήταν εύκολο. Τίποτα δεν είχε γραφτεί πριν από αυτούς. Οι καλές ιδέες ήταν παντού· έσκυβες και τις μάζευες. Κι έτσι, όποιος δεν ήταν αναλφάβητος –όπως οι περισσότεροι σύγχρονοί του– είχε σοβαρές πιθανότητες να περάσει στην Ιστορία.

Επισκέπτρια – Είναι αλήθεια πως, αν υπήρχε σήμερα χώρος για έναν Μολιέρο, θα το είχαμε ήδη καταλάβει...

Συγγραφέας – Γι' αυτό ακριβώς δεν νιώθω πια ικανός να γράψω ένα αριστούργημα, και σας ζητώ απλώς να γράψετε οτιδήποτε.

Μια παύση.

Επισκέπτρια – Θα πάρω τελικά άλλο ένα ουίσκι.

Πίνει κατευθείαν από το μπουκάλι, με λαιμαργία.

Συγγραφέας – Σιγά-σιγά όμως...

Ακουμπά το μπουκάλι και αφήνει έναν αναστεναγμό ικανοποίησης.

Επισκέπτρια – Το βρήκα!

Συγγραφέας – Αλήθεια;

Επισκέπτρια – Και μ' αυτό σας προκαλώ να μου πείτε ότι είναι Ρασίν ή Φεντό.

Συγγραφέας – Σας ακούω.

Επισκέπτρια – Ένα ζευγάρι υποδέχεται μια φίλη που μόλις έχασε τον άντρα της σε αεροπορικό δυστύχημα· και την ίδια στιγμή που προσπαθούν να παρηγορήσουν τη χήρα, μαθαίνουν ότι κέρδισαν το λαχείο.

Συγγραφέας – Εξαιρετικό! Μπράβο...

Επισκέπτρια – Ε, βλέπετε; Όταν θέλω...

Συγγραφέας – Είναι το θέμα του πρώτου μου έργου.

Επισκέπτρια – Α, μάλιστα...

Συγγραφέας – Εκείνου που δεν διαβάσατε.

Επισκέπτρια – Τα μεγάλα πνεύματα συναντιούνται...

Συγγραφέας – Ναι· αν είχατε γεννηθεί πριν από μένα, θα μπορούσατε να το είχατε γράψει εσείς αυτό το έργο. Και μάλιστα, είναι το μπεστ σέλερ μου...

Επισκέπτρια – Πρέπει να είχα διαβάσει την περίληψη σε κάποιο πρόγραμμα παραστάσεων...

Συγγραφέας – Σταμάτησα να γράφω τη μέρα που άρχισα να αυτολογοκλέπτομαι.

Ο ενθουσιασμός πέφτει. Μια παύση.

Επισκέπτρια – Δεν υπάρχουν άλλα Πτι Μπερ;

Συγγραφέας – Τα καταβρόχθισες όλα!

Επισκέπτρια – Ναι... το πακέτο ήταν ήδη ανοιχτό. Προτιμώ να μη μάθω εδώ και πόσο καιρό, βασικά. Ελπίζω να μη πάθω τροφική δηλητηρίαση...

Συγγραφέας – Το πολύ-πολύ να πάρετε αναρρωτική άδεια. Αλλά να σας προειδοποιήσω: εμείς οι συγγραφείς, όταν είμαστε άρρωστοι και δεν δουλεύουμε, δεν παίρνουμε καμία αποζημίωση. Οπότε οι συγγραφείς-φαντάσματα, καταλαβαίνετε...

Επισκέπτρια – Πάντως, προς το παρόν, πεινάω ακόμα.

Συγγραφέας – Σκέφτεστε μόνο το φαί, εσείς;

Επισκέπτρια – Συνήθως αυτά τα λένε οι άνθρωποι που δεν πείνασαν ποτέ στ' αλήθεια.

Συγγραφέας – Εντάξει, θα πάω να δω τι έχει μείνει στο ψυγείο...

Επισκέπτρια – Ένα τελευταίο πράγμα...

Συγγραφέας – Τι πάλι;

Επισκέπτρια – Δεν μου αρέσει πολύ αυτός ο όρος... συγγραφέας-φάντασμα.

Συγγραφέας – Αλήθεια;

Επισκέπτρια – Ναι, τον βρίσκω υποτιμητικό.

Συγγραφέας – Υποτιμητικό; Για ποιον;

Επισκέπτρια – Για μένα!

Συγγραφέας – Λοιπόν, πώς να σας αποκαλώ; Ντουμπλέρ συγγραφέα; Άλλωστε, οι πρωταγωνιστές ηθοποιοί αντικαθίστανται μια χαρά στις σκηνές που δεν έχουν όρεξη να γυρίσουν. Γιατί οι συγγραφείς να μην έχουν ντουμπλέρ για τις σκηνές που δεν έχουν όρεξη να γράψουν;

Επισκέπτρια – Δεν ξέρω... Επισήμως, θα μπορούσα να είμαι... η ιδιαίτερη γραμματέας σας.

Συγγραφέας – Η ιδιαίτερη γραμματέας μου;

Επισκέπτρια – Αν βγαίνουμε μαζί και χρειαστεί να με συστήσετε, δεν θα πείτε: «Να, αυτή είναι ο συγγραφέας-φάντασμάς μου».

Συγγραφέας – Ομολογώ πως... δεν είχα ακόμη εξετάσει το ενδεχόμενο να βγαίνουμε μαζί...

Επισκέπτρια – Σε κάθε περίπτωση... χρειάζομαι μια κάλυψη, έτσι δεν είναι;

Συγγραφέας – Κάλυψη;

Επισκέπτρια – Και μιας που μιλάμε για κάλυψη... Ένας συγγραφέας-φάντασμα που δουλεύει «μαύρα»... δεν είναι και πολύ νόμιμο όλο αυτό. Θα ήταν καλό να έχω και ασφαλιστική κάλυψη. Και πρέπει να σκέφτομαι και τη σύνταξή μου, εγώ...

Συγγραφέας – Μήπως θέλετε και κουπόνια σίτισης;

Επισκέπτρια – Εντάξει... Σύμφωνα. Ιδιαίτερη γραμματέας.

Συγγραφέας – Έτσι. Και για τα κουπόνια σίτισης, θα δω αν έχει μείνει κανένα κομμάτι καμαμπέρ στο ψυγείο...

Ετοιμάζεται να βγει. Το τηλέφωνο χτυπά.

Επισκέπτρια (απαντώντας) – Γραμματεία του Σαρλ Νταντρελίν, παρακαλώ; (Ο συγγραφέας κάνει νόημα ότι δεν θέλει να πάρει την κλήση.) Α, όχι, συγγνώμη, δεν μπορώ να σας τον περάσω αυτή τη στιγμή... Γιατί; Μα... επειδή είναι νεκρός. Α, ναι, γι' αυτό είμαι απολύτως σίγουρη. Ο ιατροδικαστής είναι εδώ, μάλιστα, και πιστέψτε με, δεν είναι καθόλου ωραίο θέαμα. Α, αλήθεια; Όχι... Ναι, ναι, φυσικά, είναι καλά νέα, αλλά... τότε θα είναι μεταθανάτιο. Λοιπόν, συγγνώμη, πρέπει να σας αφήσω, η νεκροψία ξεκινά... Έτσι, γεια σας.

Συγγραφέας (άφωνος) – Ποιος ήταν;

Επισκέπτρια – Ο Ζαν-Πολ Τριστουναί, Πρόεδρος της Ένωσης Υποστηριζόμενων Θεατρικών Συγγραφέων. Απ' ό,τι φαίνεται, υπάρχει θέμα να σας απονεμίσει ο Υπουργός Πολιτισμού το Παράσημο του Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Συγγραφέας – Και του είπατε ότι ήμουν νεκρός;

Επισκέπτρια – Δεν θέλατε να του μιλήσετε... Ήταν το πρώτο πράγμα που μου ήρθε στο μυαλό.

Συγγραφέας – Α, μάλιστα...

Επισκέπτρια – Και μετά πρέπει να είμαστε ρεαλιστές. Αυτή την παράσταση δεν πρόκειται να τη γράψω. Ούτε κι εσείς.

Συγγραφέας – Και λοιπόν;

Επισκέπτρια – Λοιπόν, αν είστε νεκρός, ο ατζέντης σας δεν θα τολμήσει ποτέ να σας ζητήσει πίσω τα πεντακόσια ευρώ που σας έδωσε για μια παράσταση που δεν γράψατε.

Συγγραφέας – Νεκρός... Δεν είναι λίγο υπερβολική δικαιολογία για να μη χρειαστεί να επιστρέψω πεντακόσια ευρώ;

Επισκέπτρια – Έχω κι άλλη μια ιδέα στο μυαλό μου...

Συγγραφέας – Να που, όταν θέλετε...

Επισκέπτρια – Αν είστε νεκρός, και μάλιστα με λογοτεχνικό βραβείο και μεταθανάτιο παράσημο, θα ξαναγίνετε διάσημος!

Συγγραφέας – Σας είχα προκαλέσει να με εκπλήξετε, αλλά εδώ ομολογώ ότι έχω μείνει άφωνος...

Επισκέπτρια – Ευχαριστώ.

Συγγραφέας – Δεν ήταν απαραίτητα κομπλιμέντο. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να εκπλήσσει κανείς τους ανθρώπους, ξέρετε...

Επισκέπτρια – Έχετε οικογένεια;

Συγγραφέας – Είχα μόνο τη γυναίκα μου. Αλλά δεν είμαι σίγουρος ότι με θεωρεί ακόμη μέλος της οικογένειάς της.

Επισκέπτρια – Άρα, εν ολίγοις, είστε μόνος στη ζωή. Ούτε γυναίκα, ούτε οικογένεια, ούτε φίλοι... Αυτό το βραβείο και αυτό το μετάλλιο, θα μπορούσα να τα παραλάβω εγώ στη θέση σας.

Συγγραφέας – Λοιπόν, για να καταλάβω... Σας προτείνω δουλειά ως *συγγραφέα-φάντασμα*, δεν είστε ικανή να γράψετε ούτε μια γραμμή, και τώρα θα εισπράξετε στο όνομά μου όλες τις τιμές που μου αναλογούν. Μήπως θέλετε και τον κωδικό της πιστωτικής μου κάρτας;

Επισκέπτρια – Αναρωτιέμαι αν δεν θα ήταν πιο συνετό. Θέλω να πω... υποτίθεται πως είστε νεκρός.

Συγγραφέας – Μπορώ πάντα να το διαψεύσω.

Επισκέπτρια – Σκεφτείτε το πέντε λεπτά. Προς το παρόν, έχετε τα πάντα να κερδίσετε αν παραμείνετε νεκρός.

Συγγραφέας – Το πιστεύετε;

Επισκέπτρια – Βάζω στοίχημα ότι αύριο θα μιλάνε για εσάς στις εφημερίδες. Ίσως όχι στην πρώτη σελίδα, ας μη γελιόμαστε. Αλλά ξαφνικά, το *Le Figaro Littéraire* θα σας θυμηθεί, αυτό είναι σίγουρο.

Συγγραφέας – Να μπορώ να διαβάσω τη νεκρολογία μου στην εφημερίδα όσο ζω... ομολογώ ότι είναι δελεαστικό.

Επισκέπτρια – Όλοι θα λένε ότι ήσασταν μεγάλος συγγραφέας. Τα βιβλία σας θα πουληθούν σαν ζεστό ψωμί... τουλάχιστον για μία-δυο μέρες.

Συγγραφέας – Το πιστεύετε;

Επισκέπτρια – Δεν είμαι δημοσιογράφος, αλλά χάρη στην ιδέα μου, θα είστε στις εφημερίδες!

Συγγραφέας – Ωραία. Και τώρα τι κάνουμε;

Επισκέπτρια – Εσείς παριστάνετε τον νεκρό, κι εγώ... παίρνω είκοσι τοις εκατό από τα πνευματικά σας δικαιώματα.

Συγγραφέας – Ο ατζέντης μου έπαιρνε μόνο δέκα!

Επισκέπτρια – Ναι, αλλά μαζί του δεν πουλούσατε ούτε βιβλίο και τα έργα σας δεν ανέβαιναν ποτέ.

Συγγραφέας – Κι εγώ που είχα σχεδόν συμφιλιωθεί με την ιδέα να πάρω σύνταξη...

Επισκέπτρια – Σύνταξη;

Συγγραφέας – Αποφάσισα να εξαλείψω σιγά σιγά κάθε πηγή ενόχλησης. Δεν γράφω πια. Μιλώ όσο το δυνατόν λιγότερο. Δεν εκφράζω τις απόψεις μου σε κανέναν. Προσπαθώ μάλιστα, στο μέτρο του δυνατού, να μην έχω πια καμία άποψη.

Επισκέπτρια – Και πιστεύετε πραγματικά ότι μπορείτε να το κάνετε αυτό;

Συγγραφέας – Να μην έχω άποψη;

Επισκέπτρια – Να πάρετε σύνταξη! Είστε σίγουρος ότι έχετε τα μέσα;

Συγγραφέας – Σύμφωνα με την Εθνική Τράπεζα, αυτό είναι... μάλλον συζητήσιμο.

Επισκέπτρια – Ε λοιπόν, εγώ σας προτείνω κάτι καλύτερο από τη σύνταξη: σας προτείνω να είστε νεκρός!

Συγγραφέας – Είναι πράγματι δελεαστικό, αλλά... αναρωτιέμαι μήπως θα έπρεπε να πάρω πέντε λεπτά για να ζυγίσω τα υπέρ και τα κατά.

Το τηλέφωνο χτυπά. Ο συγγραφέας ετοιμάζεται να απαντήσει.

Επισκέπτρια – Είστε τρελός! Σας θυμίζω ότι είστε ένας νεκρός συγγραφέας. (Απαντά στο τηλέφωνο.) Ναι, παρακαλώ; Η Εθνική Τράπεζα; Όχι, λυπάμαι, ο κύριος Νταντλίν μόλις απεβίωσε. Ναι, αυτοκτόνησε... πίνοντας ένα λίτρο Drano. Ναι, αυτό το προϊόν για το ξεβούλωμα της τουαλέτας... Μια τεράστια τρύπα στο στομάχι, δεν ήταν καθόλου ωραίο θέαμα. Η καυστική σόδα είναι εξαιρετικά διαβρωτική. Είναι αλήθεια... κι εκείνος ήταν επίσης πολύ καυστικός... Γιατί; Ε, ξέρετε... οι καλλιτέχνες... Και άλλωστε, εσείς γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα ότι ήταν πνιγμένος στα χρέη. Αυτός ήταν ο τρόπος που βρήκε για να ξεφύγει από τους πιστωτές του. Όχι βέβαια, τα χρήματα δεν είναι το πιο σημαντικό... Σε κάθε περίπτωση, σας ευχαριστώ που καλέσατε... Μάλιστα. Αντίο. Βεβαίως, θα μεταφέρω τα συλλυπητήριά σας στην οικογένεια...

Η Επισκέπτρια κλείνει το τηλέφωνο.

Συγγραφέας (έκπληκτος) – Δυσκολεύεστε λίγο να ξεκινήσετε, αλλά όταν πάρετε φόρα, εσάς δεν σας σταματάει κανείς! Δηλαδή τώρα... αυτοκτόνησα.

Επισκέπτρια – Σκέφτηκα ότι για έναν συγγραφέα θα ήταν πιο ρομαντικό απ' ό,τι ένα έμφραγμα ή ένας καρκίνος του παχέος εντέρου.

Συγγραφέας – Πιο ρομαντικό; Πίνοντας ένα λίτρο Drano;

Επισκέπτρια – Αυτοσχεδίασα... Αυτό μου ήρθε εκείνη τη στιγμή.

Συγγραφέας – Αυτοσχεδιάσατε... Στο εξής, θα σας παρακαλούσα να μένετε στο κείμενό σας!

Επισκέπτρια – Μα δεν έχω κείμενο! Εσείς είστε ανίκανος να γράψετε οτιδήποτε!

Συγγραφέας – Εντάξει... Δεν χρειάζεται να γίνεστε και αγενής... Λοιπόν... αυτοκτόνησα... Είναι αλήθεια ότι τελευταία ήμουν λίγο καταθλιπτικός.

Επισκέπτρια – Ε, να το λοιπόν!

Συγγραφέας – Και τώρα τι κάνουμε; Μου οργανώνουμε κρατική κηδεία;

Επισκέπτρια – Ένας συγγραφέας που πεθαίνει, σημαίνει τουλάχιστον 10% περισσότερες πωλήσεις. Ένας συγγραφέας που αυτοκτονεί, μπορεί να φτάσει και το 20%. (Το τηλέφωνο χτυπά.) Φαίνεται πως οι δουλειές ξαναπαίρνουν μπρος.

Συγγραφέας – Πράγματι. Αυτό το τηλέφωνο δεν είχε χτυπήσει τόσο συχνά εδώ και χρόνια...

Η Επισκέπτρια απαντά.

Επισκέπτρια – Γραμματεία του κυρίου Νταντρλίν, παρακαλώ; Ναι, κυρία μου... βεβαίως. Σας το επιβεβαιώνω, ο σύζυγός σας απεβίωσε σήμερα το πρωί. Σας εκφράζω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια, καθώς και αυτά της Εθνικής Τράπεζας. Με μια σφαίρα στον κρόταφο, ναι... Αν τον βλέπατε, δεν είμαι σίγουρη ότι θα μπορούσατε να τον αναγνωρίσετε. Με το μισό πάνω μέρος του κεφαλιού να λείπει... δεν ήταν καθόλου ωραίο θέαμα, σας διαβεβαιώνω... Πολύ καλά... θα του το μεταφέρω... θέλω να πω... ναι, ευχαριστώ... Αντίο σας, κυρία μου. *(Κλείνει το τηλέφωνο.)* Ήταν η γυναίκα σας.

Συγγραφέας – Η γυναίκα μου; Μα τι ήθελε;

Επισκέπτρια – Να σας αποδώσει έναν τελευταίο φόρο τιμής, απ' ό,τι κατάλαβα.

Συγγραφέας – Δεν την έχω δει εδώ και χρόνια. Αυτή ήταν που μου καταλόγιζε ότι δεν της απέδιδα αρκετά συχνά φόρο τιμής...

Επισκέπτρια – Οι νεκροί είναι πάντα πολύ πιο δημοφιλείς από τους ζωντανούς. Θα δείτε, το να είσαι πεθαμένος έχει μόνο πλεονεκτήματα.

Συγγραφέας – Και αυτή τη φορά, της είπατε ότι αυτοπυροβολήθηκα στον κρόταφο.

Επισκέπτρια – Προσπαθώ να βελτιώνομαι, βλέπετε. *(Το τηλέφωνο χτυπά.)* Αν συνεχιστεί έτσι, θα χρειαστεί να προσλάβουμε τηλεφωνήτρια. Δικαιούχος του κυρίου Νταντρλίν, παρακαλώ... Ναι, πράγματι, εγώ κατέχω τα δικαιώματα όλων των έργων του. Είχαμε παντρευτεί λίγους μήνες πριν από τον θάνατό του. Είμαι λοιπόν η άμεση κληρονόμος του... Ναι... Ναι... Ναι... Ναι... Μόλις είχε ολοκληρώσει ένα έργο που θα σας εκπλήξει. Κατά τη γνώμη μου, είναι το αριστούργημά του. Απολύτως ανέκδοτο, ναι. Ναι... Ναι... Ναι... Εντάξει. Μπορώ να κρατήσω τον αριθμό σας; Πολύ καλά, θα εξετάσω προσωπικά τον φάκελό σας και θα σας δώσω απάντηση το συντομότερο δυνατόν. Έτσι ακριβώς, τα λέμε πολύ σύντομα.

Συγγραφέας – Δηλαδή τώρα... είμαστε παντρεμένοι.

Επισκέπτρια – Ήταν πιο απλό.

Συγγραφέας – Πιο απλό...;

Επισκέπτρια – Για να δικαιολογηθεί το ότι εγώ κατέχω τα δικαιώματα των έργων σας.

Συγγραφέας – Λογικό.

Επισκέπτρια – Και ύστερα, ως χήρα, μένουν όλα μέσα στην οικογένεια.

Συγγραφέας – Πολύ ωραία... Και... μπορώ τουλάχιστον να ξέρω ποιος ήταν;

Επισκέπτρια – Ένα θέατρο, που θέλει να ανεβάσει το τελευταίο σας έργο στο Παρίσι.

Συγγραφέας – Ένα θέατρο; Ποιο θέατρο;

Επισκέπτρια – Έπρεπε να σημειώσω το όνομα αμέσως, αλλά με διακόψατε... Έχει σχέση με τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας...

Συγγραφέας – Τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;

Επισκέπτρια – Και ταυτόχρονα παραπέμπει στην ιδέα ενός θεάτρου που γυρίζει γύρω γύρω...

Συγγραφέας – Το Θέατρο του Rond-Point

Επισκέπτρια – Αυτό είναι!

Συγγραφέας – Μα αυτοί παίζουν μόνο έργα ζωντανών συγγραφέων!

Επισκέπτρια – Το πτώμα σας είναι ακόμα ζεστό, δεν θα κολλήσουμε τώρα στις λεπτομέρειες, έτσι δεν είναι;

Συγγραφέας – Λοιπόν... Και τι σκοπεύετε να κάνετε;

Επισκέπτρια – Θα τους αφήσω πρώτα λίγο να... μαριναριστούν. Για να καταλάβουν ότι δεν είναι οι μόνοι ενδιαφερόμενοι.

Συγγραφέας – Εσάς έπρεπε να είχα πάρει για ατζέντη...

Επισκέπτρια – Θα μπορούσαμε ίσως να σκεφτούμε και μια αναδρομική παρουσίαση ολόκληρου του έργου σας, έτσι δεν είναι;

Συγγραφέας – Γιατί όχι... Αλλά όταν λέτε το τελευταίο μου έργο, εννοείτε...

Επισκέπτρια – Αυτή που δεν έχετε γράψει ακόμα.

Συγγραφέας – Μα αφού είμαι νεκρός;

Επισκέπτρια – Το ακούσατε, τους είπα ότι είχατε ένα ανέκδοτο έργο.

Συγγραφέας – Ναι... αλλά δεν έχω...

Επισκέπτρια – Αφού δεν είστε στ' αλήθεια νεκρός, θα μπορέσετε να το γράψετε.

Συγγραφέας – Μα σας λέω ότι έχω χάσει την έμπνευσή μου!

Επισκέπτρια – Αυτό ήταν πριν!

Συγγραφέας – Πριν;

Επισκέπτρια – Πριν ξαναγίνετε ένας επιτυχημένος συγγραφέας.

Συγγραφέας – Θέλετε να πείτε... ένας νεκρός συγγραφέας.

Επισκέπτρια – Κι αυτό, ναι... Τώρα που έχετε μπροστά σας όλον τον θάνατο, θα έχετε τον χρόνο να γράψετε αυτό το έργο. Τα υπόλοιπα τα αναλαμβάνω εγώ.

Συγγραφέας – Συγγνώμη που ρωτάω, αλλά... περίπου πόσο καιρό θα παραμείνω νεκρός;

Επισκέπτρια – Ας πούμε όσο χρειαστεί για να γραφτεί αυτή η 124η παράσταση. Μετά βλέπουμε.

Ο συγγραφέας μοιάζει κάπως χαμένος.

Συγγραφέας – Καλά... τότε θα προσπαθήσω να το πιάσω...

Επισκέπτρια – Χαμομήλι;

Συγγραφέας – Νομίζω ότι θα ξαναπιάσω το σουηδικό ούισκι... *(Παίρνει το μπουκάλι και ετοιμάζεται να φύγει.)* Θα μείνετε εδώ;

Επισκέπτρια – Κάποιος πρέπει να αγρυπνά το πτώμα και να απαντά στο τηλέφωνο.

Συγγραφέας – Φεύγω...

Ο συγγραφέας βγαίνει. Η επισκέπτρια βολεύεται, βγάζει το κινητό της και καλεί έναν αριθμό.

Επισκέπτρια – Ζορζ; Αυτή τη φορά είναι εντάξει. Νομίζω πως θα τη γράψει, την εκατοστή εικοστή τέταρτη παράστασή του... Εντάξει, ίσως το παρακάναμε λίγο με το Βραβείο Μπομαρσαί και το Παράσημο των Γραμμάτων και των Αριθμών... Σίγουρα θα απογοητευτεί όταν μάθει ότι δεν έχει ούτε το ένα ούτε το άλλο, αλλά τέλος πάντων... είναι για το καλό του... Και ποιος ξέρει, αν το καινούργιο έργο είναι πραγματικά καλό... Ναι, έχεις δίκιο, αν δεν πεθάνει πριν... Παρεμπιπτόντως, θα πρέπει να σου εξηγήσω. Αναγκάστηκα να αυτοσχεδιάσω λίγο...

Ο συγγραφέας επιστρέφει.

Συγγραφέας – Τελείωσα.

Επισκέπτρια – Ορίστε;

Συγγραφέας – Μου τελείωσε το μελάνι. Η αμπούλα είναι άδεια. Και να βρεις τέτοια ώρα εδώ γύρω ανταλλακτικό για στυλό Mont Blanc...

Επισκέπτρια – Και η γραφομηχανή;

Συγγραφέας – Η γραφομηχανή; *(Παύση)* Η γραφομηχανή είναι σαν κι εμένα, σου λέω... στο τέλος του ρολού...

Η επισκέπτρια βγάζει από την τσέπη της ένα στυλό διαρκείας και το δίνει στον συγγραφέα.

Επισκέπτρια – Πάρτε αυτό προς το παρόν.

Ο συγγραφέας δείχνει απογοητευμένος που δεν μπορεί να τη γλιτώσει τόσο εύκολα. Βγαίνει. Εκείνη ξαναπιάνει το τηλέφωνο.

Επισκέπτρια – Δεν το βλέπω να πηγαίνει καλά... Θα χρειαστεί να τον παρακολουθώ σαν το γάλα στη φωτιά... Οπότε σκέφτομαι πως μια μικρή προσαύξηση...

Ακούγεται ένας δυνατός κρότος

Επισκέπτρια – Α... Απ' ό,τι φαίνεται, βρήκε τελικά κάτι για να συνεχίσει... Λοιπόν, θα σας πάρω σε λίγο. (Κλείνει.) Μάλλον θα χρειαστεί να τη γράψω μόνη μου αυτή την παράσταση...

Ο συγγραφέας επιστρέφει κρατώντας ένα μπουκάλι σαμπάνιας, μόλις ανοιγμένο.

Συγγραφέας – Τελείωσα και το ούισκι, αλλά βρήκα αυτό στο ψυγείο. Το κρατούσα για μια μεγάλη στιγμή. Νομίζω ότι μέσα στην ίδια μέρα, ένα βραβείο και ένα παράσημο... Θέλετε;

Επισκέπτρια – Γιατί όχι; Αλλά μετά μου υπόσχεστε ότι πιάνετε δουλειά.

Συγγραφέας – Μην ανησυχείτε. Δεν ξέρω γιατί, αλλά ξαφνικά το ότι είμαι νεκρός μου ανεβάζει το ηθικό.

Επισκέπτρια – Τόσο το καλύτερο... Λοιπόν, έχετε καμιά ιδέα;

Συγγραφέας – Πάντα είναι καλύτερα να ξεκινάς από την πραγματικότητα. Οπότε, τέλος πάντων. Ας πάμε σε θέατρο μέσα στο θέατρο. Είναι η ιστορία ενός συγγραφέα που έχει χάσει την έμπνευσή του. Μια μέρα, μια δημοσιογράφος του χτυπά την πόρτα...

Επισκέπτρια – Ναι... μου θυμίζει κάτι... Και έχετε ήδη τίτλο;

Συγγραφέας – Γιατί όχι... «Στο τέλος του ρολού»;

Επισκέπτρια – Δεν έχει ξαναγίνει;

Συγγραφέας – Α, μα τότε... Αν πρέπει κι ο τίτλος να είναι πρωτότυπος...

Επισκέπτρια – Πάμε με το «Στο τέλος του ρολού».

Συγγραφέας – Αν σας υπαγορεύω, δεν θα πάει πιο γρήγορα; (Τοποθετεί μια παλιά γραφομηχανή μπροστά στην επισκέπτρια.) Ορίστε, βρήκα κι ένα ρολό...

Επισκέπτρια – Σας ακούω...

Ο συγγραφέας αρχίζει να υπαγορεύει, γεμάτος έμπνευση, σαν να βλέπει τη σκηνή μπροστά του.

Συγγραφέας – Ένα σαλόνι σε αταξία. Ένας άνδρας νυστάζει σε μια πολυθρόνα. Ξαφνικά, το τηλέφωνο χτυπά και τον βγάζει από τον λήθαργό του. Σηκώνει το ακουστικό σαν υπνοβάτης. Εμπρός!

Σκοτάδι.

Τέλος.

Πληροφορίες για τον συγγραφέα

Γεννημένος το 1955 στο Auvers-sur-Oise της Γαλλίας, ο Ζαν-Πιερ Μαρτίνεζ συμμετείχε ως ντράμερ σε διάφορα ροκ συγκροτήματα προτού ασχοληθεί με τη σημειωτική της διαφήμισης. Στη συνέχεια ξεκίνησε τη συγγραφική του καριέρα γράφοντας αρχικά τηλεοπτικά σενάρια, για να στραφεί τελικά στο θέατρο και να συγγράψει τα πρώτα του θεατρικά έργα. Έχει γράψει περίπου εκατό σενάρια για την τηλεόραση και ισάριθμα θεατρικά έργα, μερικά από τα οποία θεωρούνται ήδη κλασικά (Friday the 13th, Strip Poker). Είναι ένας από τους πλέον παραγωγικούς σύγχρονους θεατρικούς συγγραφείς στη Γαλλία και σε άλλες γαλλόφωνες χώρες. Πολλά από τα έργα του διατίθενται και στα ισπανικά και στα αγγλικά, ενώ θεατρικές παραστάσεις αυτών έχουν ανέβει στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Λατινική Αμερική.

Ερασιτεχνικές και επαγγελματικές θεατρικές ομάδες που ενδιαφέρονται για κείμενα παραστάσεων μπορούν να κατεβάσουν τα έργα του Jean-Pierre Martinez δωρεάν από την ιστοσελίδα του La Comédiathèque (<https://comediatheque.net/>).

Αυτό το κείμενο προστατεύεται από τους νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων. Η ποινική παραβίαση των πνευματικών δικαιωμάτων θα διερευνηθεί και μπορεί να οδηγήσει σε μέγιστη ποινή φυλάκισης έως 3 έτη και πρόστιμο της τάξης των 300.000 Ευρώ.

Avignon – January 2026

© La Comédiathèque

<https://comediatheque.net/>

Κείμενο διαθέσιμο για δωρεάν λήψη